31971R1408

A TANÁCS 1408/71/EGK RENDELETE

(1971. június 14.)

a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról

TARTALOMJEGYZÉK

I. CÍM: ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK (1 - 12. cikk) 37

II. CÍM: AZ ALKALMAZANDÓ JOGSZABÁLYOK MEGHATÁROOZÁSA (13 - 17. cikk) 41

III. CÍM: AZ ELLÁTÁSOK EGYES CSOPORTJAIRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK 44

1. fejezet: **Betegség és anyaság**

1. szakasz: Közös rendelkezések (18. cikk) 44

2. szakasz: Munkavállalók és családtagjaik (19 - 24. cikk) 44

3. szakasz: Munkanélküliek és családtagjaik (25. cikk) 45

4. szakasz: Nyugdíjigénylők és családtagjaik (26. cikk) 46

5. szakasz: Nyugdíjasok és családtagjaik (27 - 34. cikk) 46

6. szakasz: Vegyes rendelkezések (35. cikk) 48

7. szakasz: Intézmények közötti megtérítések (36. cikk) 48

2. fejezet: **Rokkantság**

1. szakasz: A kizárólag azon jogszabályok hatálya alá tartozó munkavállalók, amely jogszabályok szerint a rokkantsági ellátások összege független a megszerzett biztosítási idő tartamától (37 - 39. cikk) 48

2. szakasz: A kizárólag azon jogszabályok hatálya alá tartozó munkavállalók, amely jogszabályok szerint a rokkantsági ellátások összege függ a megszerzett biztosítási idő tartamától, vagy az ilyen típusú és az 1. szakaszban említett típusú jogszabályok hatálya alá tartozó munkavállalók (40. cikk) 49

3. szakasz: A rokkantság súlyosbodása (41. cikk) 49

4. szakasz: Az ellátások biztosításának felfüggesztést vagy megvonást követő megújítása – Rokkantsági ellátások átváltása öregségi ellátásokra (42 és 43. cikk) 50

3. fejezet: **Öregség és halál (nyugdíjak)** (44 - 51. cikk) 51

4. fejezet: **Munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések**

1. szakasz: Ellátásokra való jogosultság (52-59. cikk) 54

2. szakasz: Olyan foglalkozási megbetegedés súlyosbodása, amelyért már nyújtottak ellátást (60. cikk) 56

3. szakasz: Vegyes rendelkezések (61 és 62. cikk) 57

4. szakasz: Az intézmények közötti megtérítések (63. cikk) 57

5. fejezet: **Haláleseti juttatások** (64 - 66. cikk) 57

6. fejezet: **Munkanélküliség**

1. szakasz: Közös rendelkezések (67 és 68. cikk) 58

2. szakasz: Az illetékes államon kívüli tagállamba távozó munkanélküliek (69 és 70. cikk) 59

3. szakasz: Munkanélküliek, akik legutolsó munkaviszonyuk időtartama alatt az illetékes államon kívüli tagállamban rendelkeztek lakóhellyel (71. cikk) 59

7. fejezet: **Munkavállalók és munkanélküliek számára nyújtott családi ellátások és családi támogatások**

1. szakasz: Közös rendelkezések (72. cikk) 60

2. szakasz: Munkavállalók és munkanélküliek, akiknek a családtagjai az illetékes államon kívüli tagállamban rendelkeznek lakóhellyel (73 - 76. cikk) 60

8. fejezet: **Ellátások nyugdíjasok eltartott gyermekei számára és árvaellátás** (77 - 79. cikk) 61

IV. CÍM: A MIGRÁNS MUNKAVÁLLALÓK SZOCIÁLIS BIZTONSÁGÁVAL FOGLALKOZÓ IGAZGATÁSI BIZOTTSÁG 63

V. CÍM: A MIGRÁNS MUNKAVÁLLALÓK SZOCIÁLIS BIZTONSÁGÁVAL FOGLALKOZÓ TANÁCSADÓ BIZOTTSÁG (82. és 83. cikk) 64

VI. CÍM: VEGYES RENDELKEZÉSEK (84 - 93. cikk) 65

VII. CÍM: ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK (94 - 99. cikk) 66

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 2., 7. és 51. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a migráns munkavállalók szociális biztonságával foglalkozó igazgatási bizottsággal folytatott konzultációt követően kidolgozott javaslatára [1],

tekintettel az Európai Parlament véleményére [2],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [3],

mivel a migráns munkavállalók szociális biztonságáról szóló 3. tanácsi rendelet [4] átfogó felülvizsgálatának szükségessége mind az 1959. évvel kezdődő végrehajtás gyakorlati tapasztalatai tükrében, mind pedig a nemzeti jogszabályokban végrehajtott módosítások miatt egyre nyilvánvalóbbá vált;

mivel az összehangolás elérését célzó már meglévő rendelkezések összességét a nemzeti szociális biztonsági jogszabályok közötti jelentős eltérések figyelembevételével fejleszteni és javítani, ezzel egyidejűleg meghatározott mértékben egyszerűsíteni lehet;

mivel helyénvaló ez alkalommal a Szerződés 51. cikkét a munkavállalók javára – beleértve a határ menti ingázókat, az idénymunkásokat és a tengerészeket – végrehajtó alapvető rendelkezések egyetlen jogszabályba való összevonása;

mivel a nemzeti jogszabályok között a hatályuk alá tartozó személyek vonatkozásában jelentősek az eltérések, kívánatos annak az alapelvnek az alkalmazása, amely szerint a rendelet a munkavállalókra vonatkozó szociális biztonsági rendszerekben biztosított minden tagállami állampolgárra alkalmazandó;

mivel a szociális biztonságra vonatkozó nemzeti jogszabályok összehangolását célzó rendelkezések azon munkavállalók szabad mozgásának keretébe tartoznak, akik a tagállamok állampolgárai, és ezért e rendelkezéseknek hozzá kell járulniuk e személyek életszínvonalának és alkalmazási feltételeinek javításához oly módon, hogy biztosítják a Közösségben egyrészt az eltérő nemzeti jogszabályok hatálya alá tartozó tagállami állampolgárok vonatkozásában az egyenlő bánásmód elvének alkalmazását, másrészt a szociális biztonsági ellátások kedvezményét a munkavállalók és az azok jogán jogosultak számára, függetlenül attól, hogy azok munkahelye vagy lakóhelye hol található;

mivel e célkitűzéseket különösen a különböző nemzeti jogszabályok szerint figyelembe vett, az ellátáshoz való jogosultság megszerzéséhez és fenntartásához, valamint az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével, továbbá a rendelet hatálya alá tartozó különböző csoportokba tartozó személyek számára nyújtott ellátásokkal kell elérni, függetlenül attól, hogy e személyek lakóhelye a Közösségen belül hol található;

mivel a Szerződés 51. cikkének végrehajtására elfogadott összehangolási rendelkezéseknek biztosítaniuk kell a Közösségen belül mozgó munkavállalók számára a megszerzett jogosultságokat és előnyöket, ugyanakkor nem vezethetnek az ellátások indokolatlan halmozódásához;

mivel e célból a rokkantsági, öregségi és haláleseti ellátásra (nyugdíjakra) jogosultak számára lehetővé kell tenni, hogy az egyes tagállamokban megszerzett valamennyi ellátásban részesülhessenek; mivel ugyanakkor az ellátások indokolatlan halmozódásának elkerülése érdekében, amelyek a szolgálati idő és a hasonló idő egybeeséséből fakadnak, szükséges, hogy az ellátásokat arra a

[1] HL 194., 1966.10.28., 3333/66. o. és HL C 95., 1968.9.21., 18. o
[2] HL C 10., 1968.2.14., 30. o. és HL C 135., 1968.12.14., 4. o.
[3] HL 64., 1967.4.5., 1009/67. o. és HL C 21., 1969.2.20., 18. o.
[4] HL 30., 1958.12.16., 561/58. o.

legnagyobb összegre korlátozzák, amely ezen államok valamelyike szerint a munkavállalókat megilletné, ha végig az adott állam területén dolgoztak volna;

mivel a munkaerő jobb körülmények közötti biztonságos mobilitásának biztosítása érdekében a jövőben szükséges az összes tagállam munkanélküli-biztosítási és munkanélkülisegély-rendszereinek fokozottabb összehangolása; mivel ezért a különböző tagállamokban a munkakeresés megkönnyítése érdekében különösen indokolt korlátozott időtartamon keresztül a munkanélküli ellátást annak a tagállamnak a jogszabályai szerint nyújtani, amely tagállam jogszabályainak hatálya alá az érintett munkanélküli utoljára tartozott;

mivel kívánatosnak tűnik a 3. rendelet szerinti, a különélő családtagok számára nyújtandó családi ellátásokat szabályozó rendszer javítása mind az ellátásokra jogosultak csoportjai, mind az ellátások nyújtásához felhasznált mechanizmusok vonatkozásában;

mivel a munkanélküliséggel kapcsolatos problémákat figyelembe véve indokolt a családi ellátásokra vonatkozó jogosultság kiterjesztése azon munkanélküliek családtagjaira is, akiknek lakóhelye nem abban a tagállamban található, amely a munkanélküli ellátások nyújtására kötelezett;

mivel mindezeken túlmenően a családi ellátások nyújtásával kapcsolatos jelenlegi korlátozásokat fel kell számolni, és mivel annak érdekében, hogy a különélő családtagok eltartásához szükséges családi ellátások kifizetése biztosított legyen, eltekintve azoktól az ellátásoktól, amelyek elsődleges célja a népesség növekedésének elérése, kívánatos lenne valamennyi tagállamot érintő közös szabályok megállapítása, és erre a továbbiakban is törekedni kell; ugyanakkor a nemzeti jogszabályok között fennálló jelentős különbségek ellenére megoldást kell találni a következő helyzetekre tekintettel: családi ellátások kifizetése a foglalkoztatás szerinti ország által öt ország vonatkozásában, valamint családi támogatások kifizetése a családtagok számára azok lakóhelye szerinti országban, olyan esetekben, amikor a foglalkoztatás szerinti ország Franciaország;

mivel a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendeletben [1] foglalt megoldásokhoz hasonlóan kívánatos a munkavállalók és a munkáltatók képviselőiből álló tanácsadó bizottság felállítása az igazgatási bizottság által kezelt kérdések megvizsgálására;

mivel ez a rendelet felválthatja az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés 69. cikke (4) bekezdésében előírt rendelkezéseket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

a) „munkavállaló”:

i. aki – az V. mellékletben előírt korlátozásokra is figyelemmel – akár kötelezően, akár szabadon választható folytatólagos biztosítás keretében a munkavállalókra vonatkozó szociális biztonsági rendszerek ágaiba tartozó egy vagy több kockázattal szemben biztosított;

ii. aki a lakóhellyel rendelkezőkre, vagy a gazdaságilag aktív népességre vonatkozó szociális biztonsági rendszerben, e rendelet által érintett szociális biztonsági ágakba tartozó egy vagy több kockázattal szemben kötelezően biztosított, ha:

– azon módszer értelmében, amely alapján e szociális biztonsági rendszert igazgatják vagy finanszírozzák munkavállalónak tekinthető, vagy

– ha e kritériumoknak nem felel meg, az V. mellékletben meghatározott más kockázattal szemben a munkavállalókra vonatkozó rendszerben kötelezően vagy szabadon választható folytatólagos biztosítás keretében biztosított;

iii. aki a munkavállalókra, vagy a lakóhellyel rendelkezőkre vagy lakóhellyel rendelkezők egyes csoportjaira vonatkozó tagállami szociális biztonsági rendszer keretében önkéntes alapon az e rendeletben érintett ágba tartozó egy vagy több kockázattal szemben biztosított, ha korábban ugyanannak a tagállamnak a munkavállalókra vonatkozó kötelező biztosítási rendszere keretében ugyanazon kockázattal szemben biztosított volt;

b) „határ menti ingázó” az az adott tagállamban foglalkoztatott munkavállaló, akinek lakóhelye egy másik tagállamban van, ahová rendszerint naponta vagy legalább hetente visszatér; ugyanakkor azt a határ menti munkavállalót, akit az őt alkalmazó vállalkozás ugyanannak a tagállamnak más részére vagy egy másik tagállamba küld ki, négy hónapot meg nem haladó

[1] HL 259., 1968.10.19., 2. o.

időtartamon keresztül határ menti munkavállalónak kell tekinteni még akkor is, ha ebben az időszakban akadályoztatott abban, hogy lakóhelyére naponta vagy legalább hetente visszatérjen;

c) „idénymunkás”, aki nyolc hónapot meg nem haladó időszakra olyan tagállamba megy, amelyben nem rendelkezik lakóhellyel, abból a célból, hogy e tagállamban egy vállalkozás vagy munkáltató számára idényjellegű munkát végezzen, továbbá aki annak a tagállamnak a területén csak a munkavégzéshez szükséges ideig tartózkodik; idényjellegű munka az a munka, amely az évszakok váltakozásának függvényében évente automatikusan ismétlődik;

d) „menekült” a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-án Genfben aláírt egyezmény 1. cikkében meghatározott személy;

e) „hontalan” a hontalanok jogállásáról szóló, 1954. szeptember 28-án New Yorkban aláírt egyezmény 1. cikkében meghatározott személy;

f) „családtag” a családtagként meghatározott vagy elismert személy, vagy az, akit azok a jogszabályok, amelyek szerint ellátást nyújtanak, vagy – a 22. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 31. cikkben említett esetekben – annak a tagállamnak a jogszabályai, amely tagállamban lakóhellyel rendelkezik közös háztartásban élőként ismernek el; ha azonban az említett jogszabályok csak azt ismerik el családtagként vagy egy háztartásban élőként, aki az érintett munkavállalóval közös háztartásban él, ezt a feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha az érintett személy elsődlegesen a munkavállaló eltartottja;

g) „túlélő hozzátartozó”, akit azok a jogszabályok, amelyek szerint ellátást nyújtanak, túlélő hozzátartozóként határoznak meg vagy túlélő hozzátartozónak ismernek el; ha azonban az említett jogszabályok csak azt ismerik el túlélő hozzátartozóként, aki az elhunyt munkavállalóval egy fedél alatt élt, ez a feltétel csak akkor tekintendő teljesítettnek, ha az érintett személy elsődlegesen az elhunyt munkavállaló eltartottja volt;

h) „lakóhely” a szokásos tartózkodási hely;

i) „tartózkodási hely” az ideiglenes tartózkodási hely;

j) „jogszabályok” a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében érintett szociális biztonsági rendszerekkel és ágakkal kapcsolatos, törvényi, rendeleti és egyéb rendelkezések, valamint az egyes tagállamok meglévő vagy jövőbeni végrehajtási intézkedései.

E meghatározás nem érinti a meglévő vagy a jövőbeni szerződéses rendelkezéseket, függetlenül attól, hogy azokat hatósági döntés kötelezővé tette-e vagy sem, illetve alkalmazási körüket kiterjesztette-e vagy sem. Ha azonban e szerződéses rendelkezések célja az előző albekezdésben említett törvények vagy rendeletek szerinti biztosítási követelmények végrehajtása, ezt a korlátozást az érintett tagállam bármikor feloldhatja az e rendelet alkalmazási körébe tartozó ilyen rendszereket meghatározó nyilatkozat megtételével. E nyilatkozatról értesítést kell küldeni, és azt a 96. cikk rendelkezéseinek megfelelően teszik közzé. Az előző albekezdés rendelkezései nem mentesítik e rendelet alkalmazása alól azokat a biztosítási rendszereket, amelyekre a 3. rendelet alkalmazandó;

k) „szociális biztonsági egyezmény” a szociális biztonság területén a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott szociális biztonsági rendszerek vagy ágak összességét vagy azok egy részét érintő, kizárólag két vagy több tagállamot jelenleg vagy a jövőben kötelező két- vagy többoldalú megállapodás, illetve legalább két tagállamot és egy vagy több más államot jelenleg vagy a jövőben kötelező két- vagy többoldalú megállapodás, valamint e megállapodások értelmében kötött egyéb megállapodás;

l) „hatáskörrel rendelkező hatóság” az egyes tagállamok vonatkozásában a kérdéses állam területének egészén vagy annak egy részén a szociális biztonsági rendszerért felelős miniszter, miniszterek vagy velük egyenértékű egyéb hatóság;

m) „igazgatási bizottság” a 80. cikkben említett bizottság;

n) „intézmény” az egyes tagállamok vonatkozásában a jogszabályok egészének vagy részének alkalmazásáért felelős testület vagy hatóság;

o) „illetékes intézmény”:

i. az az intézmény, amelynél az ellátás igénylésének időpontjában az érintett biztosított, vagy

ii. az az intézmény, amelynél az érintett személy ellátásra jogosultságot szerzett, vagy jogosultságot szerezne, ha annak a tagállamnak a területén, ahol az intézmény található, saját maga vagy egy vagy több családtagja lakóhellyel rendelkezne, vagy

iii. az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által kijelölt intézmény, vagy

iv. a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott ellátások vonatkozásában a munkáltató felelősségével kapcsolatos rendszer esetében a munkáltató vagy a munkáltató nevében eljáró biztosító, vagy azok hiányában az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által kijelölt testület vagy hatóság;

p) „lakóhely szerinti intézmény” és „tartózkodási hely szerinti intézmény” az az intézmény, amely jogosult az általa alkalmazott jogszabályok szerint ellátást nyújtani azon a helyen, ahol az érintett személy lakóhellyel rendelkezik, vagy ahol ideiglenesen tartózkodik, illetve ilyen intézmény hiányában a kérdéses tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által kijelölt intézmény;

q) „illetékes állam” az a tagállam, amelynek területén az illetékes intézmény található;

r) „biztosítási idő” az a járulékfizetési időszak vagy szolgálati idő, amelyet azok a jogszabályok, amelyek szerint az adott időszakot megszerezték vagy az megszerzettnek tekintendő, biztosítási időként határoznak meg vagy ismernek el, valamint más hasonló időszak, amelyet az említett jogszabályok a biztosítási idővel egyenértékűnek tekintenek;

s) „szolgálati idő” az az időszak, amelyet azok a jogszabályok, amelyek szerint az adott időt megszerezték, szolgálati időként határoznak meg vagy ismernek el, valamint más hasonló időszak, amelyet az említett jogszabályok a szolgálati idővel egyenértékűnek tekintenek;

t) „ellátások” és „nyugdíjak” valamennyi ellátás és nyugdíj, azok közpénzekből fizetett valamennyi eleme, az értékállóságot biztosító növekmény és a kiegészítő juttatás a III. cím rendelkezéseire is figyelemmel, valamint a nyugdíjak helyett fizetendő pénzbeli ellátás, illetve a járulékok visszatérítésének formájában kifizetett ellátás;

u) i. „családi ellátások” valamennyi természetbeni vagy pénzbeli ellátás az I. melléklet szerinti különleges szülési juttatások kivételével, amely célja a 4. cikk (1) bekezdésének h) pontjában előírt jogszabályok szerinti családi kiadások fedezése;

ii. „családi támogatások” kizárólag a családtagok száma, és szükség esetén a családtagok életkora alapján rendszeres időszakonként fizetendő pénzbeli ellátás;

v) „haláleseti juttatások” az elhalálozás bekövetkezésekor egy összegben fizetendő összes ellátás, a t) pontban meghatározott pénzbeli ellátások kivételével.

2. cikk

A rendelet személyi hatálya

(1) E rendelet vonatkozik azokra a munkavállalókra, akik egy vagy több tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartoznak vagy tartoztak, és akik a tagállamok egyikének állampolgárai, illetve azokra a hontalanokra vagy menekültekre, akiknek a lakóhelye valamely tagállam területén található, illetve ezek családtagjaira és túlélő hozzátartozóira.

(2) E rendelet vonatkozik továbbá a munkavállalók állampolgárságától függetlenül az egy vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozó munkavállalók azon túlélő hozzátartozóira, akik valamely tagállam állampolgárai, illetve valamely tagállam területén lakóhellyel rendelkező menekültek vagy hontalanok.

(3) E rendelet vonatkozik köztisztviselőkre, valamint azokra is, akik az alkalmazandó jogszabályoknak megfelelően köztisztviselőnek minősülnek, ha azok egy tagállam olyan jogszabályainak hatálya alá tartoznak vagy tartoztak, amelyekre e rendelet vonatkozik.

3. cikk

Az egyenlő bánásmód elve

(1) E rendelet különös rendelkezéseire is figyelemmel az e rendelet hatálya alá tartozó olyan személyeket, akik egy tagállam területén lakóhellyel rendelkeznek, bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan kötelezettségek terhelik és ugyanolyan előnyök illetik, mint az adott tagállam állampolgárait.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók a szociális biztonsági intézmények szervei tagjainak megválasztására, illetve a kinevezésükben való részvételre is, de nem érintik a megválasztáshatósággal vagy az érintett személyek e szervekhez történő kinevezésének módszereivel kapcsolatos tagállami jogszabályok rendelkezéseit.

(3) Ha a II. melléklet másként nem rendelkezik, a 7. cikk (2) bekezdésének c) pontja értelmében továbbra is hatályos szociális biztonsági egyezmények rendelkezései és a 8. cikk (1) bekezdése értelmében megkötött egyezmények rendelkezései vonatkoznak az e rendelet hatálya alá tartozó személyekre.

4. cikk

A rendelet alkalmazási köre

(1) E rendelet alkalmazandó a következő szociális biztonsági ágakat érintő valamennyi jogszabályra:

a) betegségbiztosítási és anyasági ellátások;

b) rokkantsági ellátások, beleértve a rokkantak keresőképességének fenntartását vagy javítását célzó ellátásokat is;

c) öregségi ellátások;

d) túlélő hozzátartozó számára nyújtott ellátások;

e) munkahelyi balesetekkel és foglalkozási megbetegedéssel kapcsolatos ellátások;

f) haláleseti juttatások;

g) munkanélküli ellátások;

h) családi ellátások.

(2) E rendelet alkalmazandó valamennyi, akár járulékfizetésen alapuló, akár nem járulékfizetésen alapuló általános és különleges szociális biztonsági rendszerre, valamint a munkáltatóknak vagy hajótulajdonosoknak az (1) bekezdésben említett ellátások nyújtásával kapcsolatos felelősségét érintő biztosítási rendszerekre.

(3) Ugyanakkor e rendelet III. címének rendelkezései nem érintik a hajótulajdonosok felelősségével kapcsolatos tagállami jogszabályok rendelkezéseit.

(4) E rendelet nem alkalmazható a szociális és egészségügyi támogatásokra, a háború és annak következményei áldozatai számára nyújtott ellátások rendszerére, illetve a köztisztviselőkre és köztisztviselőnek minősülő személyekre vonatkozó különleges rendszerekre.

5. cikk

A tagállamok nyilatkozatai e rendelet hatályáról

A tagállamok nyilatkozatban határozzák meg a 4. cikk (1) és (2) bekezdéseiben említett jogszabályaikat és rendszereiket, az 50. cikkben említett minimumellátásokat és a 77. és 78. cikkben említett ellátásokat, és e nyilatkozatokról a 96. cikknek megfelelően küldenek értesítést, valamint azokat a 96. cikknek megfelelően teszik közzé.

6. cikk

E rendelet által felváltott szociális biztonsági egyezmények

A 7. és 8. cikk, valamint a 46. cikk (4) bekezdésének rendelkezéseire is figyelemmel e rendelet személyi hatálya és alkalmazási köre vonatkozásában felváltja azokat a szociális biztonsági egyezményeket, amelyek:

a) kizárólag két vagy több tagállamot, vagy

b) legalább két tagállamot és egy vagy több másik államot köteleznek, ha a felmerülő esetek rendezésében az utóbbi államok intézményei nem vesznek részt.

7. cikk

E rendelet által nem érintett nemzetközi rendelkezések

(1) E rendelet nem érinti az alábbi nemzetközi rendelkezésekből származó kötelezettségeket:

a) a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által elfogadott és egy vagy több tagállam általi megerősítést követően hatályba lépett egyezmények rendelkezései;

b) az Európa Tanács tagállamai által 1953. december 11-én megkötött, a szociális biztonságról szóló átmeneti európai megállapodások rendelkezései.

(2) A 6. cikk rendelkezései ellenére a következő rendelkezések továbbra is alkalmazandók:

a) a rajnai hajósok szociális biztonságáról szóló 1950. július 27-i, 1961. február 13-án felülvizsgált megállapodás rendelkezései;

b) a nemzetközi közlekedésben dolgozó munkavállalók szociális biztonságáról szóló, 1956. július 9-i európai egyezmény rendelkezései;

c) a II. mellékletben felsorolt szociális biztonsági egyezmények rendelkezései.

8. cikk

Tagállamok közötti egyezmények megkötése

(1) Két vagy több tagállam szükség esetén e rendelet szellemében és elvei alapján jogosult egymással egyezményeket kötni.

(2) A tagállamok a más tagállamokkal az (1) bekezdés rendelkezései szerint megkötött egyezményekről a 96. cikk (1) bekezdésének megfelelően küldenek értesítést.

9. cikk

Az önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosításba való belépés

(1) A tagállamok jogszabályainak azon rendelkezései, amelyek az önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási rendszerekbe való belépéssel kapcsolatos feltételként előírják, hogy az érintett személynek az adott állam területén lakóhellyel kell rendelkeznie, nem alkalmazhatók e rendelet hatálya alá tartozó azon munkavállalókra, akik egy másik tagállam területén rendelkeznek lakóhellyel, feltéve ha munkájuk során valamikor az előbb említett állam jogszabályainak hatálya alá tartoztak.

(2) Ha egy tagállam jogszabályai az önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási rendszerbe való belépéssel kapcsolatos feltételként biztosítási idő megszerzését írják elő, a szükséges mértékben figyelembe kell venni más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt, mintha az érintett személy azt az előbb említett állam jogszabályai szerint szerezte volna meg.

10. cikk

A lakóhellyel kapcsolatos kikötések eltörlése – A kötelező biztosítás hatása a járulékok visszatérítésére

(1) A rendelet eltérő rendelkezéseinek hiányában az egy vagy több tagállam jogszabályai szerint megszerzett rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozókat megillető pénzbeli ellátás, munkahelyi balesetek vagy foglalkozási megbetegedések esetén fizetett nyugdíj és haláleseti juttatás nem csökkenthető, nem módosítható, nem függeszthető fel, nem vonható vissza vagy foglalható le azzal az indoklással, hogy a jogosult egy másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, mint amely tagállam területén a fizetésre kötelezett intézmény található.

Az előző albekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a pénzbeli ellátásokra, amelyekben a túlélő hozzátartozói nyugdíjra jogosult túlélő házastárs újabb házasságának megkötése esetén részesül.

(2) Ha egy tagállam jogszabályai szerint a járulékok visszatérítésének feltételeként kikötik, hogy az érintett személy nem tartozhat kötelező biztosítás hatálya alá, ez a feltétel mindaddig nem tekinthető teljesítettnek, amíg az érintett személy egy másik tagállam jogszabályai szerint munkavállalóként kötelező biztosítás hatálya alá tartozik.

11. cikk

Az ellátások értékállóságának biztosítása

Egy tagállam jogszabályai által előírt, az értékállóság biztosítására vonatkozó szabályok alkalmazandók az e tagállam jogszabályai szerint esedékes ellátásokra, e rendelet rendelkezéseit figyelembe véve.

12. cikk

Az ellátások halmozódásának tilalma

(1) E rendelet nem adhat és nem tarthat fenn ugyanazon kötelező biztosítási idő alatt több, azonos jellegű ellátáshoz való jogosultságot. Ugyanakkor e rendelkezés nem alkalmazható azokra a rokkantsági, öregségi és haláleseti ellátásokra (nyugdíjakra) vagy foglalkozási megbetegedés esetén nyújtott ellátásokra, amelyeket két vagy több tagállam intézményei nyújtanak a 41. cikk, a 43. cikk (2) és (3) bekezdése, a 46., 50. és 51. cikk vagy a 60. cikk (1) bekezdése b) pontja rendelkezéseinek megfelelően.

(2) Egy ellátásnak más szociális biztonsági ellátásokkal vagy egyéb hasonló jövedelmekkel való halmozódása esetén az ellátás csökkentésére, felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó tagállami jogszabályok rendelkezései abban az esetben is érvényesíthetők a kedvezményezettel szemben, ha a kérdéses ellátásra való jogosultságot egy másik tagállam jogszabályai szerint szerezték meg, vagy ha a jövedelem egy másik tagállam területén keletkezik. Ugyanakkor e rendelkezés nem alkalmazható azokra a rokkantsági, öregségi és haláleseti ellátásokra (nyugdíjakra) vagy foglalkozási megbetegedés esetén nyújtott ellátásokra, amelyeket két vagy több tagállam intézményei nyújtanak a 46., 50. és 51. cikk vagy a 60. cikk (1) bekezdése b) pontja rendelkezéseinek megfelelően.

(3) Ha egy kereső tevékenységet folytató rokkantsági ellátásban vagy előrehozott öregségi nyugellátásban részesül, az ellátás csökkentésére, felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó tagállami jogszabályok rendelkezései abban az esetben is érvényesíthetők vele szemben, ha a tevékenységét más tagállam területén folytatja.

(4) Ha a holland intézmény az 57. cikk (3) bekezdése c) pontjának vagy a 60. cikk (2) bekezdése a) pontjának rendelkezései szerint köteles hozzájárulni egy másik tagállam jogszabályai szerint a foglalkozási megbetegedés esetén nyújtott ellátás költségeihez, a holland jogszabályok szerint fizetendő rokkantsági nyugdíjat csökkenteni kell a másik tagállam azon intézménye számára fizetendő összeggel, amely intézmény köteles a foglalkozási megbetegedés esetén járó ellátás biztosítására.

II. CÍM

AZ ALKALMAZANDÓ JOGSZABÁLYOK MEGHATÁROZÁSA

13. cikk

Általános szabályok

(1) A rendelet hatálya alá tartozó munkavállalóra csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni.

(2) A 14–17. cikk rendelkezéseire is figyelemmel:

a) egy tagállam területén alkalmazott munkavállaló e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, még abban az esetben is, ha egy másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, vagy, ha az őt alkalmazó vállalkozás vagy magánszemély székhelye vagy lakóhelye egy másik tagállam területén található;

b) egy tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén alkalmazott munkavállaló a lobogó szerinti tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik;

c) a köztisztviselők és a köztisztviselőnek minősülő más személyek azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak, amely tagállam jogszabályainak hatálya alá az őket alkalmazó közigazgatási szerv tartozik;

d) egy tagállam fegyveres erőibe szolgálatra behívott vagy újból behívott személyek megtartják munkavállalói jogállásukat és e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak; ha e jogszabályok szerint a jogosultság a katonai szolgálatra való behívást vagy a leszerelést megelőzően megszerzett biztosítási idő függvénye, a szükséges mértékig bármely tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt figyelembe kell venni, mintha ez az idő az előbb említett tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási idő lenne.

14. cikk

Különös szabályok

(1) A 13. cikk (2) bekezdésének a) pontja az alábbi kivételekkel és körülmények között alkalmazandó:

a) i. Az a munkavállaló, akit az őt egy tagállam területén alkalmazó vállalkozás a számára teljesítendő munkavégzés céljából egy másik tagállam területére küld ki, továbbra is az előbb említett tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, feltéve hogy e munka várható időtartama nem haladja meg a tizenkét hónapot, illetve a munkavállalót nem olyan munkavállaló felváltására küldték ki, akinek kiküldetési ideje letelt;

ii. ha a munkavégzés időtartama előre nem látható körülmények miatt túllépi az eredetileg meghatározott időtartamot, és meghaladja a tizenkét hónapot, az előbbi tagállam jogszabályai továbbra is alkalmazandók a munka elvégzéséig, feltéve hogy annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága, amely tagállam területére e munkavállalót kiküldték, vagy e hatóság által kijelölt szerv ahhoz hozzájárulását adja; a hozzájárulást a tizenkét hónapos időtartam lejárata előtt kérelmezni kell. E hozzájárulás ugyanakkor tizenkét hónapot meghaladó időtartamra nem adható meg.

b) az a munkavállaló, akit a nemzetközi közlekedésben a hajózó személyzet tagjaként két vagy több tagállam területén olyan vállalkozás alkalmaz, amely más vagy saját számlájára vasúti, közúti, légi vagy belvízi személyszállítási vagy árufuvarozási szolgáltatást végez, és amely vállalkozás székhelye egy tagállamban található, az utóbbi tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik a következő megszorításokkal:

i. ha az említett vállalkozás fiókteleppel vagy állandó képviselettel rendelkezik más tagállamban, mint amelyikben a székhelye található, e fióktelep vagy állandó képviselet által alkalmazott munkavállaló azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amely tagállamban e fióktelep vagy állandó képviselet található;

ii. ha a munkavállalót elsődlegesen annak a tagállamnak a területén alkalmazzák, amelyben lakóhellyel rendelkezik, e munkavállaló e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, még abban az esetben is, ha az őt alkalmazó vállalkozás annak a tagállamnak a területén nem rendelkezik székhellyel, fiókteleppel vagy állandó képviselettel;

c) a nem a nemzetközi közlekedésben alkalmazott munkavállaló, aki szokásos tevékenységét két vagy több tagállam területén végzi, azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik:

i. amelynek területén lakóhellyel rendelkezik, ha tevékenységét részben e tagállam területén végzi, vagy ha több olyan vállalkozás vagy több olyan munkáltató számára végez munkát, amelynek vagy akinek székhelye vagy lakóhelye különböző tagállamok területén található;

ii. amelynek területén az őt alkalmazó vállalkozás vagy magánszemély székhelye vagy lakóhelye található, ha tevékenységét nem annak a tagállamnak a területén végzi, ahol lakóhellyel rendelkezik;

d) az a munkavállaló, akit olyan vállalkozás alkalmaz egy tagállam területén, amelynek székhelye más tagállam területén található, és tevékenységei átterjednek a két állam közös határán, azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amelynek területén e vállalkozás székhelye található.

(2) A 13. cikk (2) bekezdésének b) pontja az alábbi kivételekkel és körülmények között alkalmazandó:

a) az a munkavállaló, akit az őt alkalmazó vállalkozás, egy tagállam területén vagy e tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén alkalmaz, és akit e vállalkozás a számára teljesítendő munkavégzés céljából egy másik tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetére küld ki, az (1) bekezdés a)

pontjában előírt feltételekre is figyelemmel továbbra is az előbb említ tett tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik.

b) az a munkavállaló, akit szokásosan nem a tengeren alkalmaznak, hanem egy tagállam felségvizein vagy kikötőjében egy másik tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén, de aki a hajó személyzetének nem tagja, az előbb említett tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik;

c) az a munkavállaló, akit egy tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén alkalmaznak, és aki az e munkáért járó javadalmazást olyan vállalkozástól vagy személytől kapja, amelynek vagy akinek a székhelye vagy lakóhelye más tagállam területén található, az utóbbi tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, ha e tagállamban rendelkezik lakóhellyel; az említett jogszabályok alkalmazásában a javadalmazást fizető vállalkozás vagy személy munkáltatónak tekintendő.

(3) Egy tagállam jogszabályainak azok a rendelkezései, amelyek szerint egy kereső tevékenységet folytató nyugdíjas e tevékenységei vonatkozásában nem tartozik a kötelező biztosítási rendszer hatálya alá, azokra a nyugdíjasokra is vonatkoznak, akik nyugdíjjogosultságukat egy másik tagállam jogszabályai szerint szerezték meg.

15. cikk

Az önkéntes vagy a szabadon választható folytatólagos biztosításra vonatkozó szabályok

(1) A 13. és 14. cikk rendelkezései nem vonatkoznak az önkéntes biztosításra vagy a szabadon választható folytatólagos biztosításra.

(2) Ha két vagy több tagállam jogszabályainak alkalmazása a biztosítások halmozódásához vezet:

– egy kötelező biztosítási rendszer és egy vagy több önkéntes vagy választható folytatólagos biztosítási rendszer között, az érintett személy kizárólag a kötelező biztosítási rendszer hatálya alá tartozik,

– két vagy több önkéntes vagy választható folytatólagos biztosítási rendszer között, az érintett személy kizárólag az általa választott önkéntes vagy választható folytatólagos biztosítási rendszer hatálya alá tartozik.

(3) Ugyanakkor rokkantsági, öregségi és haláleseti ellátások (nyugdíjak) vonatkozásában az érintett személy csatlakozhat egy másik tagállam önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási rendszeréhez még akkor is, ha kötelezően egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, annyiban, amennyiben az előbb említett tagállam az esetleges halmozódásokat kifejezetten vagy hallgatólagosan engedélyezi.

Az az érintett személy, aki egy önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási rendszerhez kíván csatlakozni abban a tagállamban, amelynek jogszabályai e biztosításon túlmenően kiegészítő önkéntes biztosításról is rendelkeznek, csak az utóbbihoz csatlakozhat.

16. cikk

Diplomáciai és konzuli képviseletek személyzetére, valamint az Európai Közösségek segédszemélyzetére vonatkozó különös szabályok

(1) A 13. cikk (2) bekezdése a) pontjának rendelkezései alkalmazandók a diplomáciai és konzuli képviseletek személyzetére, valamint e személyek háztartásában alkalmazott személyekre.

(2) Ugyanakkor azok az (1) bekezdés hatálya alá tartozó munkavállalók, akik az akkreditáló vagy küldő állam állampolgárai, választhatják, hogy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozzanak-e. E választási jogosultság minden naptári év végén megújítható, és annak nincs visszaható hatálya.

(3) Az Európai Közösségek segédszemélyzetének tagjai választhatnak, hogy azon tagállamnak, amely területén alkalmazottak, vagy a legutolsó olyan tagállamnak, amely jogszabályainak hatálya alá tartoztak, illetve az állampolgárságuk szerinti tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozzanak-e, a családi támogatásra vonatkozó rendelkezések kivételével, amelyek juttatása e személyzet alkalmazási feltételei szerint történik. Ez a csak egy alkalommal igénybe vehető választási jogosultság a munkába állás napjától hatályos.

17. cikk

A 13–16. cikk rendelkezései alóli kivételek

Két vagy több tagállam vagy e tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közös megállapodással a munkavállalók vagy munkavállalók egyes csoportjai érdekében a 13–16. cikk rendelkezései alól kivételeket írhatnak elő.

III. CÍM

AZ ELLÁTÁSOK EGYES CSOPORTJAIRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

BETEGSÉG ÉS ANYASÁG

1. szakasz

Közös rendelkezések

18. cikk

A biztosítási idő összesítése

(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai az ellátásokra való jogosultság megszerezését, fenntartását vagy feléledését a biztosítási idő megszerzésétől teszik függővé, a szükséges mértékben figyelembe veszi a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt, mintha azt az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna meg.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók az idénymunkásokra, még az illetékes állam jogszabályai által engedélyezett időtartamot meghaladó mértékű megszakításokat megelőzően szerzett időszakok vonatkozásában is, ugyanakkor azzal a feltétellel, hogy az érintett munkavállaló biztosítottságának szünetelése nem haladhatja meg a négy hónapot.

2. szakasz

Munkavállalók és családtagjaik

19. cikk

Az illetékes államon kívüli lakóhely – általános szabályok

(1) Az a munkavállaló, aki az ellátásra való jogosultság tekintetében kielégíti az illetékes állam jogszabályai által előírt feltételeket, de az illetékes államon kívüli tagállamban rendelkezik lakóhellyel – szükség esetén a 18. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével – a lakóhelye szerinti államban:

a) természetbeni ellátásban részesül, amelyet az illetékes intézmény nevében a lakóhely szerinti tagállam intézménye nyújt az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően, mintha a munkavállaló ott lenne biztosított;

b) pénzbeli ellátásban részesül, amelyet az illetékes intézmény nyújt az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően. Ugyanakkor az illetékes intézmény és a lakóhely szerinti intézmény közötti megállapodás alapján az ellátást az illetékes intézmény nevében nyújthatja a lakóhely szerinti intézmény is, az illetékes állam jogszabályainak megfelelően.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának rendelkezései hasonlóan alkalmazandók a családtagokra is, akik nem az illetékes államban rendelkeznek lakóhellyel, amennyiben annak az államnak a területén, ahol lakóhellyel rendelkeznek, nem jogosultak ezekre az ellátásokra.

20. cikk

Határ menti ingázók és családtagjaik – különös szabályok

A határ menti ingázók szintén részesülhetnek ellátásban az illetékes állam területén. Ezt az ellátást az illetékes állam jogszabályainak megfelelően az illetékes intézmény nyújtja, mintha a munkavállaló lakóhelye annak az államnak a területén lenne. E munkavállalók családtagjai ugyanilyen feltételek mellett jogosultak természetbeni ellátásra; ugyanakkor a sürgős esetek kivételével ezen ellátás igénybevétele az illetékes államok vagy az ilyen államok illetékes intézményei között létrejött megállapodástól, vagy ilyen megállapodás hiányában az illetékes intézmény előzetes hozzájárulásától függ.

21. cikk

Ideiglenes tartózkodás vagy a lakóhely áthelyezése az illetékes állam területére

(1) A 19. cikkben említett munkavállalók és családtagjaik, akik az illetékes állam területén tartózkodnak, ezen állam jogszabályainak megfelelően részesülnek ellátásban, mintha lakóhelyük ezen állam területén lenne, még abban az esetben is, ha ott-tartózkodásukat megelőzően már a betegség vagy anyaság ugyanazon esetével kapcsolatban ellátásban részesültek. E rendelkezés azonban nem alkalmazható a határ menti ingázókra és azok családtagjaira.

(2) A 19. cikkben említett munkavállalók és családtagjaik, akik lakóhelyüket az illetékes állam területére helyezik át, ezen állam jogszabályainak megfelelően részesülnek ellátásban még abban az esetben is, ha lakóhelyük áthelyezését megelőzően már a betegség vagy anyaság ugyanazon esetével kapcsolatban ellátásban részesültek.

22. cikk

Tartózkodás az illetékes állam területén kívül – Visszatérés vagy a lakóhely áthelyezése egy másik tagállam területére a betegség vagy anyaság időtartama alatt – Más tagállamba való utazás szükségessége megfelelő ellátás igénybevétele céljából

(1) Az a munkavállaló, aki az ellátásra való jogosultság tekintetében kielégíti az illetékes állam jogszabályaiban előírt feltételeket, szükség esetén a 18. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével, és:

a) aki állapota miatt azonnali ellátást igényel, mialatt egy másik tagállam területén tartózkodik; vagy

b) akit, miután jogosulttá vált az illetékes intézményt terhelő ellátásra, az illetékes intézmény feljogosított arra, hogy visszatérjen a lakóhelye szerinti tagállam területére, vagy lakóhelyét áthelyezze egy másik tagállam területére; vagy

c) akit az illetékes intézmény feljogosított arra, hogy egy másik tagállamba utazzon az állapotának megfelelő ellátás igénybevétele céljából, jogosult:

i. természetbeni ellátásra, amelyet az illetékes intézmény nevében a tartózkodási hely vagy lakóhely szerinti tagállam intézménye nyújt az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően, mintha a munkavállaló ott lenne biztosított; ugyanakkor az ellátás nyújtásának időtartamát az illetékes állam jogszabályai határozzák meg;

ii. pénzbeli ellátásra, amelyet az illetékes intézmény nyújt az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően. Ugyanakkor az illetékes intézmény és a tartózkodási hely vagy a lakóhely szerinti intézmény közötti megállapodás alapján az ellátást a tartózkodási hely vagy lakóhely szerinti intézmény is nyújthatja az illetékes intézmény nevében, az illetékes állam jogszabályainak megfelelően.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti engedély megadását csak abban az esetben lehet megtagadni, ha megállapítható, hogy a helyváltoztatás károsan befolyásolhatja az érintett személy egészségi állapotát vagy az egészségügyi ellátás igénybevételét.

Az (1) bekezdés c) pontja szerinti engedély megadását nem lehet megtagadni abban az esetben, ha az érintett személy számára a kérdéses egészségügyi ellátás a lakóhelye szerinti tagállamban nem biztosítható.

(3) A természetbeni ellátások tekintetében a munkavállalók családtagjaira az (1) és (2) bekezdés alkalmazandó.

(4) Az a tény, hogy az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók a munkavállalóra, nem érinti családtagjainak az ellátásra való jogosultságát.

23. cikk

A pénzbeli ellátások kiszámítása

(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátások összegét az átlagos bér vagy jövedelem alapján kell kiszámítani, ezt az átlagos bért vagy jövedelmet kizárólag az említett jogszabályok szerint szerzett időszakban megállapított bér vagy jövedelem alapján határozza meg.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátások összegét a szokásos bér vagy jövedelem alapján kell kiszámítani, kizárólag a szokásos bért vagy jövedelmet vagy az említett jogszabályok szerint szerzett időszaknak megfelelő szokásos bér vagy jövedelem átlagát veszi figyelembe.

(3) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai szerint a pénzbeli ellátások összege a családtagok számától függ, figyelembe veszi az érintett munkavállaló más tagállam területén lakóhellyel rendelkező családtagjait is, mintha azok az illetékes állam területén rendelkeznének lakóhellyel.

24. cikk

Jelentős természetbeni ellátások

(1) Ha egy tagállam intézménye elismeri a munkavállaló vagy annak családtagja protézisre, jelentős segédeszközre vagy egyéb jelentős természetbeni ellátásra való jogosultságát, mielőtt az érintett személy egy másik tagállam intézményénél biztosítottá válik, az érintett munkavállaló az ellátást az előbb említett intézmény költségén veheti igénybe, még akkor is, ha az ellátást azt követően nyújtják, hogy az érintett munkavállaló az utóbb említett intézménynél biztosítottá válik.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései szerinti ellátások listáját az igazgatási bizottság dolgozza ki.

3. szakasz

Munkanélküliek és családtagjaik

25. cikk

(1) Az a munkanélküli, akire a 69. cikk (1) bekezdésének és a 71. cikk (1) bekezdése b) pontja ii. alpontja második mondatának

rendelkezései alkalmazandók, és aki a természetbeni és pénzbeli ellátásokra való jogosultság tekintetében kielégíti az illetékes állam jogszabályaiban előírt feltételeket, szükség esetén a 18. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével, a 69. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti időszakban:

a) természetbeni ellátásban részesül, amelyet az illetékes intézmény nevében azon tagállam intézménye nyújt, amely tagállamban a munkanélküli munkát keres, ez utóbbi intézmény által alkalmazott jogszabályoknak megfelelően, mintha az érintett munkanélküli ott lenne biztosított;

b) pénzbeli ellátásban részesül, amelyet az illetékes intézmény nyújt az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően. Ugyanakkor az illetékes intézmény és azon tagállam intézménye között létrejött megállapodás alapján, amely tagállamban a munkanélküli munkát keres, az ellátást az illetékes intézmény nevében biztosíthatja az utóbbi intézmény is az illetékes állam jogszabályainak megfelelően. A 69. cikk (1) bekezdése szerinti munkanélküli ellátás nem biztosítható abban az időszakban, amelyben az érintett munkanélküli pénzbeli ellátásban részesül.

(2) Az a teljes munkanélküli, akire a 71. cikk (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának vagy a 71. cikk (1) bekezdése b) pontja ii. alpontja második mondatának rendelkezései alkalmazandók, szükség esetén a 18. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével, a lakóhelye szerinti tagállam jogszabályainak megfelelően pénzbeli és természetbeni ellátásban részesül, mintha utolsó munkaviszonya folyamán azon tagállam jogrendszerének hatálya alá tartozott volna; ezen ellátások költségeit a lakóhely szerinti tagállam intézménye viseli.

(3) Ha a munkanélküli kielégíti azon tagállam jogszabályainak a természetbeni ellátásokra való jogosultságra vonatozó feltételeit, amely tagállam felelős a munkanélküli ellátások költségeiért, az érintett munkanélküli családtagjai, szükség esetén a 18. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével, függetlenül attól, hogy lakóhelyük vagy tartózkodási helyük melyik tagállam területén található, részesülnek ezekben az ellátásokban. Ezeket az ellátásokat a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézmény nyújtja az általa alkalmazott jogszabályok szerint azon tagállam illetékes intézménye nevében, amely tagállam viseli a munkanélküli ellátások költségeit.

(4) A tagállamok jogszabályai azon rendelkezéseinek sérelme nélkül, amelyek engedélyezik a betegségbiztosítási ellátások időtartamának meghosszabbítását, az (1) bekezdésben meghatározott időszakot *vis maior* esetén az illetékes intézmény az általa alkalmazott jogszabályokban rögzített határokon belül meghosszabbíthatja.

4. szakasz

Nyugdíjigénylők és családtagjaik

26. cikk

Természetbeni ellátásra való jogosultság olyan esetekben, amikor az utolsó illetékes intézmény által nyújtott ellátásra való jogosultság megszűnik

(1) A munkavállaló, családtagjai vagy túlélő hozzátartozói, akinek vagy akiknek a nyugdíjigény elbírálásának ideje alatt a természetbeni ellátásokra való jogosultsága a legutoljára illetékes tagállam jogszabályai szerint megszűnik, a következő feltételek mellett mégis jogosultak ezen ellátások igénybevételére: a természetbeni ellátásokat az érintett személy vagy személyek lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai rendelkezéseinek megfelelően nyújtják, szükség esetén a 18. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével, feltéve hogy az érintett személyek e jogszabályok szerint ellátásra jogosultak, vagy jogosultak lennének egy másik tagállam jogszabályai szerint, ha lakóhelyük azon állam területén lenne.

(2) Azon nyugdíjigénylőnek, aki egy tagállam azon jogszabályai szerint jogosult természetbeni ellátásokra, amely jogszabályok őt betegségbiztosítási járulék fizetésére kötelezik nyugdíjigénye elbírálásának ideje alatt, a természetbeni ellátásokra való jogosultsága az esedékes járulékok meg nem fizetése második hónapjának végével megszűnik.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően nyújtott természetbeni ellátások költségeit a járulékokat a (2) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően beszedő intézmény viseli; ha a (2) bekezdés rendelkezései szerint nem kell járulékot fizetni, a természetbeni ellátások költségeinek viselésére kötelezett intézmény a nyugdíjnak a 28. cikk rendelkezéseinek megfelelő megállapítását követően köteles megtéríteni a nyújtott ellátások összegét a lakóhely szerinti intézmény számára.

5. szakasz

Nyugdíjasok és családtagjaik

27. cikk

Nyugdíjak több állam jogszabályai szerinti folyósítása, amikor a természetbeni ellátásokra való jogosultság a lakóhely szerinti országban áll fenn

Az a nyugdíjas, aki két vagy több tagállam jogszabályai szerint jogosult nyugdíjra, valamint a lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai szerint jogosult természetbeni ellátásokra, szükség esetén a 18. cikk és az V. melléklet rendelkezéseinek

figyelembevételével, ezekben az ellátásokban – családtagjaival együtt – a lakóhelye szerinti intézménytől részesül, és az ellátások költségeit ez az intézmény viseli, mintha az érintett nyugdíjas nyugdíját kizárólag az utóbbi állam jogszabályai szerint folyósítanák.

28. cikk

Egy vagy több tagállam jogszabályai szerint fizetendő nyugdíjak, amikor a lakóhely szerinti országban nem áll fenn természetbeni ellátásra való jogosultság

(1) Az a nyugdíjas, aki két vagy több tagállam jogszabályai szerint jogosult nyugdíjra, de aki a lakóhelye szerinti tagállamban nem jogosult természetbeni ellátásokra, mégis részesül – mind ő, mind családtagjai – ezekben az ellátásokban, amennyiben – szükség esetén a 18. cikk és az V. melléklet rendelkezéseinek figyelembevételével – azokra jogosult lenne a nyugdíjak tekintetében illetékes tagállam vagy az ilyen tagállamok egyikének jogszabályai szerint, ha lakóhelye azon állam területén lenne. Az ellátásokat a lakóhely szerinti tagállam intézménye nyújtja, a (2) bekezdésben említett intézmény nevében, mintha az érintett személy a lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai szerint nyugdíjas lenne és ellátásra lenne jogosult.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a természetbeni ellátások költségeit az alábbi szabályoknak megfelelően meghatározott intézmény viseli:

a) ha a nyugdíjas egyetlen tagállam jogszabályai szerint jogosult az említett ellátásokra, a költséget e tagállam illetékes intézménye viseli;

b) ha a nyugdíjas két vagy több tagállam jogszabályai szerint jogosult az említett ellátásokra, azok költségét azon tagállam illetékes intézménye viseli, amely tagállam jogszabályai szerint a nyugdíjas a leghosszabb biztosítási időt szerezte meg; amennyiben e szabály alkalmazásának következtében több intézmény viselné az ellátások költségeit, a költségeket az az intézmény viseli, amelyben a nyugdíjas legutoljára volt biztosított.

29. cikk

A nyugdíjas azon családtagjai, akiknek a lakóhelye egy másik államban található, mint amelyikben az érintett nyugdíjas lakóhellyel rendelkezik – Lakóhely áthelyezése abba az államba, amelyben a nyugdíjas lakóhellyel rendelkezik

(1) Egy, illetve két vagy több tagállam jogszabályai szerint nyugdíjra jogosult nyugdíjas azon családtagjai, akiknek a lakóhelye egy másik tagállam területén található, mint amelyik tagállamban az érintett nyugdíjas lakóhellyel rendelkezik – ha a nyugdíjas a tagállamok egyikének jogszabályai szerint természetbeni ellátásra jogosult – úgy részesülnek ezekben az ellátásokban, mintha a nyugdíjas ugyanannak a tagállamnak a területén rendelkezne lakóhellyel, mint ők. Ezeket az ellátásokat a családtagok lakóhelye szerint intézmény nyújtja az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően, a költségeket a nyugdíjas lakóhelye szerinti intézmény viseli.

(2) Az (1) bekezdésben említett családtagok, akik lakóhelyüket áthelyezik abba a tagállamba, amelyikben a nyugdíjas lakóhellyel rendelkezik, ezen állam jogszabályai szerint részesülnek természetbeni ellátásokban akkor is, ha a betegség vagy anyaság ugyanazon esetével kapcsolatban lakóhelyük áthelyezését megelőzően már részesültek ellátásban.

30. cikk

Jelentős természetbeni ellátások

A 24. cikk rendelkezései hasonlóan alkalmazandók nyugdíjasokra is.

31. cikk

A nyugdíjasnak, illetve családtagjainak lakóhelyük szerinti tagállam területén kívüli más állam területén való tartózkodása

A nyugdíjas, aki egy vagy több tagállam jogszabályai szerint jogosult nyugdíjra vagy nyugdíjakra, valamint ezen államok egyikének jogszabályai szerint jogosult természetbeni ellátásokra, családtagjaival együtt ilyen ellátásban részesül, amíg a lakóhelye szerinti tagállamon kívüli tagállam területén tartózkodik. Ezeket az ellátásokat a tartózkodási hely szerinti állam intézménye nyújtja az általa alkalmazott jogszabályok szerint, az ellátások költségeit a nyugdíjas lakóhelye szerinti intézmény viseli.

32. cikk

Korábbi határ menti ingázók, azok családtagjai vagy túlélő hozzátartozói számára nyújtott ellátások költségeit érintő különös rendelkezések

Azon ellátások költségeit, amelyekben a 27. vagy 31. cikk rendelkezései szerint egy a 27. cikkben említett, korábban határ menti ingázó nyugdíjas, vagy a határ menti ingázó túlélő hozzátartozói, valamint családtagjai részesülnek, egyenlő arányban meg kell osztani a nyugdíjas lakóhelye szerinti intézmény, valamint a között az intézmény között, amelynél utoljára biztosított volt, amennyiben az ingázó elhalálozásának napját vagy a nyugdíj esedékességét közvetlenül megelőző három hónap folyamán ilyen minőségben dolgozott.

33. cikk

Nyugdíjasok által fizetendő járulékok

A nyugdíj folyósításáért felelős tagállami intézmény, amely a természetbeni ellátások fedezésére a nyugdíjasok által fizetendő járulékok tekintetében a nyugdíjból levonásokat előíró jogszabályokat alkalmaz, jogosult az általa folyósítandó nyugdíjból az érintett jogszabályoknak megfelelően kiszámított összeget levonni, amennyiben a 27., 28., 31. és 32. cikk szerinti természetbeni ellátások költségeit az említett tagállam valamely intézménye viseli.

34. cikk

Általános rendelkezés

A 27. és 33. cikk rendelkezései nem alkalmazhatók azokra a nyugdíjasokra vagy e nyugdíjasok családtagjaira, akik kereső tevékenységükből eredően egy tagállam jogszabályai szerint természetbeni ellátásokra jogosultak. Ilyen esetekben az érintett személy e fejezet alkalmazásában munkavállaló vagy a munkavállaló családtagja.

6. szakasz

Vegyes rendelkezések

35. cikk

Az alkalmazandó biztosítási rendszer, ha a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti országban számos biztosítási rendszer működik – Korábbi betegségek – Az ellátások nyújtásának maximális időtartama

(1) Ha a tartózkodási hely vagy lakóhely szerinti ország jogszabályai több betegségbiztosítási vagy anyasági biztosítási rendszert tartalmaznak, a 19. cikk, a 21. cikk (1) bekezdése, a 22., 25. és 26. cikk, a 28. cikk (1) bekezdése, a 29. cikk (1) bekezdése, vagy a 31. cikk rendelkezései szerint alkalmazandó rendelkezéseken az acélipari fizikai dolgozókra alkalmazott rendszerek rendelkezéseit kell érteni. Ha azonban az említett jogszabályok a bányákban és hasonló üzemekben alkalmazott munkavállalókra vonatkozó különleges rendszereket tartalmaznak, e rendszerek rendelkezéseit kell alkalmazni a munkavállalók e csoportjaira és e munkavállalók családtagjaira, feltéve hogy a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény, amelyhez a kérelmet benyújtották, jogosult e rendszer alkalmazására.

(2) Ha egy tagállam jogszabályai szerint az ellátások nyújtása a betegség eredetétől függ, e feltétel sem az e rendelet hatálya alá tartozó munkavállalókra, sem azok családtagjaira nem alkalmazható, függetlenül attól, hogy melyik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel.

(3) Ha egy tagállam jogszabályai az ellátások nyújtására maximális időtartamot határoznak meg, e jogszabályt alkalmazó intézmény szükség esetén figyelembe veheti azokat az időszakokat, amelyek alatt más tagállam intézménye a betegség vagy anyaság ugyanazon esetével kapcsolatban már nyújtott ellátást.

7. szakasz

Intézmények közötti megtérítések

36. cikk

(1) A 32. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül, e fejezet rendelkezéseinek megfelelően egy tagállam intézménye által egy másik tagállam intézménye nevében nyújtott természetbeni ellátások teljes összegét meg kell téríteni.

(2) Az (1) bekezdésben említett megtérítéseket a 97. cikkben említett végrehajtási rendeletben előírt szabályoknak megfelelően határozzák meg és hajtják végre, akár a tényleges kiadások igazolása ellenében, akár átalány formájában.

Az utóbbi lehetőség alkalmazásakor az átalányösszeget úgy kell megállapítani, hogy a megtérítés a lehető legnagyobb mértékben közelítse meg a tényleges kiadásokat.

(3) Két vagy több tagállam, vagy azok hatáskörrel rendelkező hatóságai előírhatnak más megtérítési módszereket, illetve lemondhatnak az illetékességükbe tartozó intézmények közötti megtérítésekről.

2. FEJEZET

ROKKANTSÁG

1. szakasz

A kizárólag azon jogszabályok hatálya alá tartozó munkavállalók, amely jogszabályok szerint a rokkantsági ellátások összege független a megszerzett biztosítási idő tartamától

37. cikk

Általános rendelkezések

(1) Az a munkavállaló, aki egymást követően vagy váltakozva két vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott, és kizárólag azon jogszabályok szerint szerzett biztosítási időt, amelyek szerint a rokkantsági ellátások nyújtása nem függ a megszerzett

biztosítási idő tartamától, az ellátásokat a 39. cikk rendelkezései szerint kapja. E cikk nem érinti a gyermekek tekintetében a 8. fejezet rendelkezéseinek megfelelően nyújtott nyugdíjemeléseket és kiegészítéseket.

(2) Az (1) bekezdésben említett, az érintett tagállamok területén hatályos jogszabályok felsorolását a III. melléklet tartalmazza.

38. cikk

A biztosítási idő összesítése

(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai a biztosítási idő megszerzésétől teszi függővé az ellátásokhoz való jogosultság megszerzését, fenntartását vagy feléledését, szükséges mértékben figyelembe veszi a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt, mintha azt az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna meg.

(2) Ha egy tagállam jogszabályai egyes ellátások nyújtását attól teszik függővé, hogy a biztosítási időt egy különleges biztosítási rendszerbe tartozó szakma, vagy adott esetben egy meghatározott foglalkozás keretében szerezzék meg, más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt csak akkor kell figyelembe venni ezen ellátások nyújtásánál, ha azt hasonló biztosítási rendszer, vagy annak hiányában ugyanolyan szakma, vagy adott esetben ugyanolyan foglalkozás keretében szerezték. Ha az így megszerzett időszakokat figyelembe véve az érintett személy nem elégíti ki ezen ellátások igénybevételéhez előírt feltételeket, ezeket az időszakokat az általános biztosítási rendszer, vagy annak hiányában adott esetben a fizikai dolgozókra vagy a szellemi munkavállalókra vonatkozó rendszer szerint kell figyelembe venni az ellátások nyújtásához.

39. cikk

Ellátások megállapítása

(1) Azon tagállam intézménye, amely tagállamnak a rokkantságot megelőző munkaképtelenség bekövetkezésekor a jogszabályait alkalmazták, meghatározza, hogy az érintett személy – az alkalmazott jogszabályoknak megfelelően – kielégíti-e az ellátásokra való jogosultság feltételeit, szükség esetén a 38. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével.

(2) Aki kielégíti az (1) bekezdésben említett feltételeket, kizárólag az említett intézménytől részesülhet ellátásokban, az intézmény által alkalmazott jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően.

(3) Aki az (1) bekezdésben említett feltételeket nem elégíti ki, részesül azokban az ellátásokban, amelyekre egy másik tagállam jogszabályai szerint továbbra is jogosult, szükség esetén a 38. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével.

(4) Ha a (2) vagy (3) bekezdés szerint alkalmazandó jogszabályok előírják, hogy az ellátások összegét a gyermeken kívüli családtagok figyelembevételével kell meghatározni, az illetékes intézmény figyelembe veszi az érintett személy ilyen családtagjait is, akik egy másik tagállam területén rendelkeznek lakóhellyel, mintha az illetékes állam területén rendelkeznének lakóhellyel.

2. szakasz

A kizárólag azon jogszabályok hatálya alá tartozó munkavállalók, amely jogszabályok szerint a rokkantsági ellátások összege függ a megszerzett biztosítási idő tartamától, vagy az ilyen típusú és az 1. szakaszban említett típusú jogszabályok hatálya alá tartozó munkavállalók

40. cikk

Általános rendelkezések

(1) Az a munkavállaló, aki egymást követően vagy váltakozva két vagy több olyan tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott, amelyek közül legalább az egyik nem a 37. cikk (1) bekezdésében említett típusba tartozik, a 3. fejezet rendelkezései szerint részesül ellátásokban, amely fejezetet hasonlóan kell alkalmazni, a (3) bekezdés rendelkezéseinek figyelembevételével.

(2) Ugyanakkor az a munkavállaló, aki a rokkantságot megelőzően munkaképtelenné válik, és a III. mellékletben felsorolt jogszabályok valamelyikének hatálya alá tartozik, a 37. cikk (1) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a következő két feltétellel részesül ellátásban:

– kielégíti azon jogszabályok vagy más ugyanolyan típusú jogszabályok feltételeit, szükség esetén a 38. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével, de a III. mellékletben fel nem sorolt más jogszabályok szerint szerzett biztosítási időre való visszautalás mellőzésével; és

– nem elégíti ki a III. mellékletben fel nem sorolt jogszabályok szerint az ellátásokra való jogosultság feltételeit.

(3) Egy tagállam intézménye által az igénylő rokkantsági fokát érintően hozott határozat kötelező más érintett tagállamok intézményei számára, feltéve hogy ezen államok jogszabályainak egyezését a rokkantsági fokkal kapcsolatos feltételek tekintetében a IV. melléklet elismeri.

3. szakasz

A rokkantság súlyosbodása

41. cikk

(1) Ha a rokkantság, amelyért a munkavállaló egyetlen tagállam jogszabályai szerint rokkantsági ellátásban részesül, súlyosbodik, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) ha az érintett személy az ellátások nyújtásától kezdve nem áll egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alatt, az előbb említett állam illetékes intézménye a súlyosbodás figyelembevételével nyújt ellátást az általa alkalmazott jogszabályok szerint;

b) ha az érintett személy az ellátások biztosításától kezdve egy vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, a súlyosbodás figyelembevételével az ellátásokat az adott esetben a 37. cikk (1) bekezdésének, vagy a 40. cikk (1) vagy (2) bekezdésének rendelkezései szerint kell nyújtani;

c) ha a b) pont rendelkezései szerint fizetendő ellátás vagy ellátások összege alacsonyabb, mint annak az ellátásnak az összege, amelyben az érintett személy a korábban fizetésre kötelezett intézmény költségén részesült, ez az intézmény a két összeg különbözetének megfelelő kiegészítést fizet;

d) ha a b) pontban említett esetben a kezdeti munkaképtelenség tekintetében illetékes intézmény holland intézmény, és ha:

i. a súlyosbodást előidéző betegség ugyanaz, mint amely a holland jogszabályok szerinti ellátás biztosítására adott okot;

ii. e betegség a tagállam azon jogszabályai értelemében, amelyeknek a hatálya alá az érintett személy legutoljára tartozott, foglalkozási megbetegedés, és e megbetegedés által az érintett személy a 60. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett kiegészítésre lesz jogosult; és

iii. az egy vagy több jogszabály, amelynek az érintett személy az ellátások biztosításától kezdve a hatálya alá tartozott, a III. mellékletben felsorolt jogszabály,

a holland intézmény továbbra is a kezdeti ellátást nyújtja az állapot súlyosbodását követően, és az utolsó tagállam azon jogszabályai szerint esedékes ellátás összegét, amely jogszabályok hatálya alá az érintett személy tartozott, a holland intézmény által biztosított ellátás összegével csökkenteni kell;

e) ha a b) pontban említett esetben az érintett személy más tagállam intézményének költségén nem jogosult ellátásra, az elsőként említett állam illetékes intézménye a súlyosbodás mértékét, valamint szükség esetén a 38. cikk rendelkezéseit figyelembe véve az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint nyújt ellátást.

(2) Ha az a rokkantság, amelyért a munkavállaló egy vagy több tagállam jogszabályai szerint rokkantsági ellátásban részesül, súlyosbodik, az ellátásokat a súlyosbodást figyelembe véve a 40. cikk (1) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően kell nyújtani.

4. szakasz

Az ellátások biztosításának felfüggesztést vagy megvonást követő megújítása – Rokkantsági ellátások átváltása öregségi ellátásokra

42. cikk

Az ellátás biztosítására kötelezett intézmény meghatározása olyan esetekben, amikor a rokkantsági ellátás biztosítását megújítják

(1) Ha az ellátások biztosítását annak felfüggesztését követően meg kell újítani, a 43. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül, az ellátások felfüggesztésének időpontjában az ellátás biztosítására kötelezett intézmény vagy intézmények kötelesek az ellátás biztosítására.

(2) Ha az ellátások megvonását követően az érintett személy állapota további ellátások biztosítását indokolja, az ellátásokat az adott esetnek megfelelően a 37. cikk (1) bekezdésének, vagy a 40. cikk (1) vagy (2) bekezdésének rendelkezései szerint kell biztosítani.

43. cikk

Rokkantsági ellátások átváltása öregségi ellátásokra

(1) A rokkantsági ellátásokat szükség esetén a 3. fejezet rendelkezéseinek megfelelően, és azon egy vagy több jogszabályban megállapított feltételek szerint kell átváltani öregségi ellátásokra, amely jogszabályok szerint az ellátást biztosították.

(2) Egy tagállam azon intézménye, amely rokkantsági ellátások biztosítására köteles, ha a rokkantsági ellátásban részesülő, a 49. cikk értelmében más tagállamok jogszabályai szerint öregségi ellátásra tarthat igényt, az általa alkalmazott jogszabályok szerint továbbra is biztosítja azokat a rokkantsági ellátásokat az érintett személynek, amelyekre az jogosult mindaddig, amíg ezen intézmény tekintetében az (1) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

(3) Ugyanakkor, ha a (2) bekezdésben említett esetben a rokkantsági ellátásokat a 39. cikk rendelkezései szerint biztosították, az az intézmény, amely továbbra is köteles az ellátások nyújtására, alkalmazhatja a 49. cikk (1) bekezdése a) pontjának rendelkezéseit úgy, hogy az általa biztosítandó rokkantsági ellátások

összegét a 46. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett elméleti összeggel váltja fel, mintha az említett ellátásokban részesülő teljesítené az érintett tagállam jogszabályainak az öregségi ellátásokra való jogosultsággal kapcsolatos feltételeit.

3. FEJEZET

ÖREGSÉG ÉS HALÁL (NYUGDÍJAK)

44. cikk

Általános rendelkezések az ellátások megállapításáról, ha a munkavállaló két vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik

(1) Azon munkavállaló vagy túlélő hozzátartozói ellátásra való jogosultságát, aki egy vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, e fejezet rendelkezései szerint kell meghatározni.

(2) A 49. cikk rendelkezéseire is figyelemmel, ha az ellátások megállapítására vonatkozó igényt nyújtanak be, ezt az ellátást az összes olyan jogszabály figyelembevételével kell biztosítani, amelynek a munkavállaló a hatálya alá tartozott. E szabály alól kivétel, ha az érintett személy kifejezetten kéri olyan öregségi ellátások megállapításának elhalasztását, amelyekre egy vagy több tagállam jogszabályai szerint jogosult lenne, feltéve hogy e jogszabályok szerint szerzett biztosítási idő nem vehető figyelembe az ellátásra való jogosultság megszerzéséhez egy másik tagállamban.

(3) E fejezet rendelkezései nem alkalmazhatók a 8. fejezet rendelkezései szerint a gyermekek tekintetében nyújtott nyugdíjemelésekre és -kiegészítésekre és árvasági nyugdíjra.

45. cikk

Azon jogszabályok szerint szerzett biztosítási idő figyelembevétele, amely jogszabályok hatálya alá a munkavállaló az ellátásokra való jogosultság megszerzése, fenntartása vagy feléledése tekintetében tartozott

(1) Azon tagállam intézménye, amely tagállam jogszabályai az ellátásokra való jogosultság megszerzését, fenntartását vagy feléledését a biztosítási idő megszerzésétől teszik függővé, a szükséges mértékben figyelembe veszi a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt, mintha azt az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna meg.

(2) Ha egy tagállam jogszabályai egyes ellátások nyújtását attól teszik függővé, hogy a biztosítási időt egy különleges biztosítási rendszerbe tartozó szakma, vagy adott esetben egy meghatározott foglalkozás keretében szerezzék meg, más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt csak akkor kell figyelembe venni ezen ellátások nyújtásánál, ha azt hasonló biztosítási rendszer, vagy annak hiányában ugyanolyan szakma, vagy az adott esetben ugyanolyan foglalkozás keretében szerezték. Ha az így megszerzett időszakokat figyelembe véve az érintett személy nem elégíti ki ezen ellátások igénybevételéhez előírt feltételeket, ezeket az időszakokat az általános biztosítási rendszer, vagy annak hiányában adott esetben a fizikai dolgozókra vagy a szellemi munkavállalókra vonatkozó rendszer szerint kell figyelembe venni az ellátások biztosításához.

(3) Ha azon tagállam jogszabályai, amely tagállam az ellátások biztosítását attól teszi függővé, hogy a biztosítási esemény bekövetkezésekor a munkavállaló a tagállami jogszabályok hatálya alá tartozzon, sem az ellátásokra való jogosultsághoz, sem az ellátások kiszámításához nem határoznak meg feltételeket a biztosítási idő tartamát illetően, az a munkavállaló, aki már nem tartozik e jogszabályok hatálya alá, e fejezet alkalmazásában a biztosítási esemény bekövetkezésekor e jogszabályok hatálya alá tartozónak tekintendő, ha abban az időpontban egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, vagy ennek hiányában, ha egy másik tagállam jogszabályai szerint ellátásokra vonatkozó igényt tud érvényesíteni. Ugyanakkor ez utóbbi feltételt a 48. cikk (1) bekezdésében említett esetben teljesítettnek kell tekinteni.

46. cikk

Ellátások megállapítása

(1) Ha a munkavállaló egy tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, és kielégíti az ellátásokra való jogosultság feltételeit, a 45. cikk alkalmazásának szükségessége nélkül, e tagállam illetékes intézménye az általa alkalmazott jogszabályok szerint meghatározza az ellátásnak az e jogszabályok értelmében figyelembe veendő teljes biztosítási idő tartamának megfelelő összegét.

Ezen intézmény meghatározza továbbá az ellátásoknak a (2) bekezdés a) és b) pontjában megállapított szabályok alkalmazása következtében juttatandó összegét is. A két összeg közül csak a nagyobbat kell figyelembe venni.

(2) Ha a munkavállaló egy tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, és a 45. cikk rendelkezéseinek figyelembevétele nélkül nem elégíti ki az ellátásokra való jogosultság feltételeit, e tagállam illetékes intézménye a következő szabályokat alkalmazza:

a) az intézmény meghatározza azt az elméleti összeget, amelyet az érintett személy igényelhetne, ha az összes olyan biztosítási időszakot, amelyet a tagállamok azon jogszabályai szerint szerzett, amelyek hatálya alá tartozott az adott államban az állam által az ellátások megállapításának időpontjában alkalmazott jogszabályok szerint szerezte volna. Ha az ellátás

összege nem függ a megszerzett biztosítási idő tartamától, ezt az összeget az e pontban említett elméleti összegnek kell tekinteni;

b) az intézmény ezt követően meghatározza az ellátás tényleges összegét az előző pontban említett elméleti összeg alapján, valamint az ezen intézmény által alkalmazott jogszabályok szerint a biztosítási esemény bekövetkezését megelőzően szerzett biztosítási időnek az összes érintett tagállam jogszabályai szerint a biztosítási esemény bekövetkezését megelőzően szerzett biztosítási időhöz viszonyított arányában;

c) ha az érintett tagállamok jogszabályai szerint a biztosítási esemény bekövetkezését megelőzően szerzett biztosítási idő teljes tartama hosszabb, mint ezen államok valamelyikének jogszabályai szerint a teljes ellátásban való részesüléshez megkövetelt maximális idő tartama, e tagállam illetékes intézménye e bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása során a szerzett biztosítási idő teljes tartama helyett ezt a maximális időt veszi figyelembe; e számítási módszer nem terhelheti ezt az intézményt az általa alkalmazott jogszabályokban előírt teljes ellátást meghaladó összegű költséggel;

d) az e bekezdésben megállapított számítási szabályok alkalmazása során az egybeeső biztosítási idők figyelembevétele céljából követendő szabályokat a 97. cikkben említett végrehajtási rendeletben kell megállapítani.

(3) Az érintett személy jogosult az ellátásoknak a (2) bekezdés a) pontja rendelkezéseinek megfelelően kiszámított legmagasabb elméleti összegéig az (1) és (2) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően kiszámított teljes összegére.

Ha az előző albekezdésben említett összeget túllépik, az (1) bekezdést alkalmazó intézmények az általuk nyújtott ellátások összegét olyan összegre módosítják, amely megfelel az adott ellátás összegének az (1) bekezdés rendelkezései szerint meghatározott ellátások összegéhez viszonyított arányának.

(4) Ha rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozók nyugdíja esetén az egy vagy több tagállam által nyújtandó ellátások összege a 6. cikk b) pontjában említett többoldalú szociális biztonsági egyezmény rendelkezései szerint alacsonyabb, mint a tagállamok által az (1) és (3) bekezdés szerint nyújtandó összeg, az érintett személyekre e fejezet rendelkezései vonatkoznak.

47. cikk

Az ellátások kiszámítására vonatkozó további rendelkezések

(1) A 46. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett elméleti összeg kiszámítására a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) ha egy tagállam jogszabályai szerint az ellátásokat az átlagos bér vagy jövedelem, átlagos járulék, átlagos növekmény vagy az igénylő bruttó bérének vagy jövedelmének a szakképző iskolai tanulmányokat folytató tanulók kivételével az összes biztosított bruttó átlagos béréhez vagy jövedelméhez viszonyított aránya alapján határozzák meg, ezeket az átlagos összegeket vagy arányokat e tagállam illetékes intézménye számítja ki kizárólag e tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási idő alapján, vagy az érintett személy csak ez idő alatti bruttó bére vagy jövedelme alapján;

b) ha egy tagállam jogszabályai szerint az ellátásokat a bér vagy jövedelem, a járulék vagy a növekmény összege alapján határozzák meg, az illetékes intézmény meghatározza a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási idő tekintetében figyelembe vett bért vagy jövedelmet, járulékot és növekményt az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett biztosítási idő tekintetében rögzített átlagos bér vagy jövedelem, járulék vagy növekmény alapján;

c) ha egy tagállam jogszabályai szerint az ellátásokat szokásos bér vagy jövedelem vagy rögzített összeg alapján határozzák meg, az illetékes intézmény más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási idő tekintetében az általa figyelembe veendő bért vagy jövedelmet vagy rögzített összeget egyenlőnek tekinti az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek megfelelő szokásos bérrel vagy jövedelemmel vagy rögzített összeggel, illetve – szükség esetén – e szokásos bérek vagy jövedelmek vagy rögzített összegek átlagával;

d) ha egy tagállam jogszabályai szerint az ellátásokat egyes időszakok vonatkozásában a bér vagy jövedelem, más időszakok vonatkozásában a szokásos bér vagy jövedelem vagy rögzített összeg alapján határozzák meg, az illetékes intézmény figyelembe veszi – más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási idő tekintetében – a b) vagy c) pont rendelkezéseinek megfelelően meghatározott bért vagy jövedelmet vagy rögzített összeget, illetve szükség esetén e bérek vagy jövedelmek

vagy összegek átlagát; ha az ellátásokat az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett valamennyi biztosítási időre vonatkozó szokásos bér vagy jövedelem vagy rögzített összeg alapján határozzák meg, az illetékes intézmény a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási idő vonatkozásában figyelembe veendő béreket vagy jövedelmeket egyenlőnek tekinti e szokásos bérnek vagy jövedelemnek vagy rögzített összegnek megfelelő fiktív bérrel vagy jövedelemmel.

(2) Egy tagállam jogszabályainak az ellátások kiszámításánál figyelembe vett tényezők átértékelését érintő rendelkezései szükség esetén alkalmazandók ezen állam illetékes intézménye által más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási idő tekintetében figyelembe veendő tényezőkre is, az (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően.

(3) Ha egy tagállam jogszabályai szerint az ellátások összegének meghatározásánál gyermekeken kívül más családtagokat is figyelembe vesznek, ezen állam illetékes intézménye figyelembe veszi az érintett személynek az illetékes államban lakóhellyel rendelkező e családtagjait is.

48. cikk

Egy évnél rövidebb biztosítási idő

(1) A 46. cikk (2) bekezdésének rendelkezései ellenére, ha egy tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási idő tartama nem éri el az egy évet, és e jogszabályok szerint ellátásokra való jogosultság nem szerezhető kizárólag ezen idő figyelembevételével, ezen állam intézménye ezen időszakok tekintetében nem köteles ellátás biztosítására.

(2) A 46. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazásában a b) pont rendelkezései kivételével más érintett tagállamok illetékes intézménye figyelembe veszi az (1) bekezdésben említett időt.

(3) Ha az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása mentesítené az érintett államok valamennyi intézményét kötelezettségeik teljesítése alól, az ellátást kizárólag a legutolsó olyan állam jogszabályai szerint kell biztosítani, amely jogszabályainak feltételeit teljesítették, mintha a 45. cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően szerzett és figyelembe vett valamennyi biztosítási időt ezen állam jogszabályai szerint szerezték volna meg.

49. cikk

Az ellátások összegének kiszámítása, ha az érintett személy egyidejűleg nem elégíti ki azon jogszabályok által megállapított feltételeket, amelyek szerint a biztosítási időt megszerezték

(1) Ha az érintett személy egy adott időpontban – szükség esetén a 45. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével – nem elégíti ki azon tagállamok jogszabályainak feltételeit, amelyek hatálya alá tartozott, csak egy vagy több tagállam jogszabályainak feltételeit, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) az olyan jogszabályokat alkalmazó illetékes intézmények, amely jogszabályok feltételeit teljesítették, meghatározzák az esedékes ellátás összegét a 46. cikk rendelkezéseinek megfelelően;

b) ugyanakkor:

i. ha az érintett személy legalább két tagállam jogszabályainak feltételeit elégíti ki, azon jogszabályok szerint szerzett biztosítási időre tekintet nélkül, amely jogszabályok feltételei nem teljesültek, ezeket az időszakokat nem veszik figyelembe a 46. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában;

ii. ha az érintett személy egy tagállam jogszabályainak feltételeit elégíti ki, azon jogszabályok szerint szerzett biztosítási időre tekintet nélkül, amely jogszabályok feltételei nem teljesültek, az esedékes ellátások összegét azon jogszabályok rendelkezései szerint kell meghatározni, amelyek feltételei teljesültek, csak e jogszabályok szerint szerzett időre tekintettel.

(2) A kérdéses jogszabályok közül egy vagy több szerint biztosítandó ellátást vagy ellátásokat az (1) bekezdésben említett esetben a 46. cikk rendelkezéseinek megfelelően automatikusan újra ki kell számítani, úgy és akkor, amikor egy vagy több másik tagállam jogszabályainak – amelyeknek az érintett személy a hatálya alá tartozott – feltételei teljesülnek, a 45. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével.

(3) Ha egy vagy több érintett tagállam jogszabályainak feltételei már nem teljesülnek, az (1) bekezdés rendelkezései szerint automatikus újraszámítást kell végezni a 40. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek sérelme nélkül.

50. cikk

Kiegészítés biztosítása, ha az egyes tagállamok jogszabályai szerint esedékes ellátások teljes összege nem éri el az ellátásban részesülő lakóhelye szerinti állam jogszabályaiban megállapított minimális összeget

Az ellátások kedvezményezettje, akire e fejezet alkalmazandó, abban az államban, amelyben lakóhellyel rendelkezik és amelynek jogszabályai szerint neki ellátást kell biztosítani, nem részesülhet az e jogszabályokban az előző cikkeknek megfelelően a fizetés szempontjából figyelembe vett valamennyi biztosítási idő tartamával egyenlő biztosítási időre vonatkozóan rögzített minimális ellátásnál kisebb összegű ellátásban. Ezen állam

illetékes intézménye szükség esetén, amíg e személy lakóhelye annak az államnak a területén található, e személy számára az e fejezet szerint járó ellátások teljes összege és a minimális ellátások összege közötti különbözettel egyenértékű kiegészítést fizet.

51. cikk

Az ellátások értékállóságának biztosítása és újraszámítása

(1) Ha a megélhetési költségek emelkedése, a keresetek színvonalának emelkedése vagy egyéb módosítást igénylő körülmény miatt az érintett államok ellátásait meghatározott összeggel vagy százalékos arányban megváltoztatják, e változtatások közvetlenül alkalmazandók a 46. cikk rendelkezései szerint meghatározott ellátásokra az azon cikk rendelkezéseinek megfelelő újraszámítás szükségessége nélkül.

(2) Ugyanakkor, ha az ellátások meghatározásának módszerén vagy a számítás szabályain változtatnak, újraszámítást kell végezni a 46. cikk rendelkezéseinek megfelelően.

4. FEJEZET

MUNKAHELYI BALESETEK ÉS FOGLALKOZÁSI MEGBETEGEDÉSEK

1. szakasz

Ellátásokra való jogosultság

52. cikk

Az illetékes államon kívüli más tagállam területén található lakóhely – Általános szabályok

Az a munkavállaló, aki munkahelyi balesetet szenved vagy akit foglalkozási megbetegedés sújt, és aki az illetékes állam területén kívüli másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, a lakóhelye szerint államban:

a) természetbeni ellátásban részesül, amelyet az illetékes intézmény nevében a lakóhely szerinti intézmény nyújt az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően, mintha a munkavállaló ott lenne biztosított;

b) pénzbeli ellátásban részesül, amelyet az illetékes intézmény nyújt az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően. Ugyanakkor az illetékes intézmény és a lakóhely szerinti intézmény közötti megállapodás alapján az ellátásokat az illetékes intézmény nevében nyújthatja a lakóhely szerinti intézmény is az illetékes állam jogszabályainak megfelelően.

53. cikk

Határ menti ingázók – Különös szabály

Határ menti ingázók szintén részesülhetnek ellátásban az illetékes állam területén. Ezeket az ellátásokat az illetékes intézmény nyújtja ezen állam jogszabályai szerint, mintha a munkavállaló ott rendelkezne lakóhellyel.

54. cikk

Ideiglenes tartózkodás vagy a lakóhely áthelyezése az illetékes állam területére

(1) Az 52. cikk hatálya alá tartozó munkavállaló, aki az illetékes állam területén tartózkodik, ezen állam jogszabályainak megfelelően részesül ellátásban, akkor is, ha ott-tartózkodása előtt már részesült ellátásban. E rendelkezés ugyanakkor a határ menti ingázókra nem alkalmazható.

(2) Az 52. cikk hatálya alá tartozó munkavállaló, aki lakóhelyét az illetékes állam területére helyezi át, ezen állam jogszabályainak megfelelően jogosult ellátásra, akkor is, ha lakóhelyének áthelyezése előtt már részesült ellátásban.

55. cikk

Ideiglenes tartózkodás az illetékes állam területén kívül – Visszatérés vagy a lakóhely áthelyezése egy másik tagállam területére munkahelyi balesetet vagy foglalkozási megbetegedést követően – Más tagállamba való utazás szükségessége megfelelő egészségügyi ellátás céljából

(1) A munkavállaló, aki munkahelyi balesetet szenved, vagy akit foglalkozási megbetegedés sújt, és

a) az illetékes állam területén kívüli másik tagállam területén tartózkodik, vagy

b) miután jogosultságot szerzett az illetékes intézmény által nyújtandó ellátásokra, engedélyt kap attól az intézménytől, hogy a lakóhelye szerinti tagállam területére visszatérjen, vagy lakóhelyét egy másik tagállam területére helyezze át, vagy

c) engedélyt kap az illetékes intézménytől, hogy az állapotának megfelelő egészségügyi ellátás céljából egy másik tagállam területére távozzon,

jogosult:

i. természetbeni ellátásra, amelyet az illetékes intézmény nevében a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti intézmény nyújt az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően, mintha a

munkavállaló ott lenne biztosított, az ellátás biztosításának időtartamára azonban az illetékes állam jogszabályai vonatkoznak;

ii. pénzbeli ellátásra, amelyet az illetékes intézmény nyújt az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően. Ugyanakkor az illetékes intézmény és a tartózkodási hely vagy a lakóhely szerinti intézmény közötti megállapodás alapján az ellátásokat az illetékes intézmény nevében folyósíthatja a tartózkodási hely vagy lakóhely szerinti intézmény is az illetékes állam jogszabályainak megfelelően.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában előírt engedély megadását csak abban az esetben lehet megtagadni, ha megállapítják, hogy az érintett személy helyváltoztatása károsan befolyásolná az egészségi állapotát vagy az egészségügyi ellátásban való részesülés lehetőségét.

Az (1) bekezdés c) pontjában előírt engedély megadását nem lehet megtagadni, ha az érintett személy számára a kérdéses egészségügyi ellátás a lakóhelye szerinti tagállamban nem biztosítható.

56. cikk

Utazás közben elszenvedett balesetek

Az illetékes állam területén kívüli másik tagállam területén utazás közben elszenvedett baleseteket az illetékes állam területén utazás közben elszenvedett balesetnek kell tekinteni.

57. cikk

Foglalkozási megbetegedés esetén nyújtott ellátások, ha az érintett személy több tagállam területén volt kitéve ugyanannak a kockázatnak

(1) Ha a foglalkozási megbetegedésben szenvedő személy két vagy több tagállam területén végzett olyan tevékenységet, amelyről feltételezhető, hogy a betegséget előidézte, az általa vagy túlélő hozzátartozói által igényelhető ellátásokat kizárólag az utolsó olyan állam jogszabályai szerint biztosítják, amelyben a jogosultság feltételei teljesültek, szükség esetén a (2) és (3) bekezdés rendelkezéseinek figyelembevételével.

(2) Ha egy tagállam jogszabályai szerint foglalkozási megbetegedés esetén az ellátások biztosítását ahhoz a feltételhez kötik, hogy a kérdéses betegséget először e tagállam területén diagnosztizálják, ezt a feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha a betegséget először egy másik tagállam területén diagnosztizálták.

(3) Portüdő-megbetegedés (pneumokoniózis) esetén a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) ha egy tagállam jogszabályai szerint foglalkozási megbetegedés esetén az ellátások nyújtását ahhoz a feltételhez kötik, hogy a kérdéses betegséget az azt valószínűsíthetően előidéző tevékenység abbahagyását követő meghatározott időn belül diagnosztizálni kell, e tevékenységek végzésével töltött idő vizsgálatánál ezen állam illetékes intézménye a szükséges mértékig figyelembe veszi más tagállamok jogszabályai szerint végzett hasonló tevékenységet is, mintha azokat az előbbi állam jogszabályai szerint végezték volna;

b) ha egy tagállam jogszabályai szerint foglalkozási megbetegedés esetén az ellátások biztosítását ahhoz a feltételhez kötik, hogy a kérdéses betegség kialakulásához vezető tevékenységet meghatározott ideig kell folytatni, ezen állam illetékes intézménye a szükséges mértékig figyelembe veszi más tagállamok jogszabályai szerint folytatott ilyen tevékenység időtartamát, mintha azt az előbbi állam jogszabályai szerint végezték volna;

c) a nyugdíjakat magukban foglaló pénzbeli ellátások költségét meg kell osztani azon tagállamok illetékes intézményei között, amelyek területén az érintett személy a megbetegedést valószínűsíthetően előidéző tevékenységet végezte. Ezt a megosztást az egyes államok jogszabályai szerint szerzett öregségi biztosítási időnek az ellátások biztosításának megkezdéséig valamennyi állam jogszabályai szerint szerzett öregségi biztosítási idő teljes tartamához viszonyított arányában kell elvégezni.

(4) A Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúlag meghatározza azokat a foglalkozási megbetegedéseket, amelyekre a (3) bekezdés rendelkezései kiterjeszthetők.

58. cikk

A pénzbeli ellátások kiszámítása

(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátásokat az átlagos bér vagy jövedelem alapján kell kiszámítani, az átlagos bért vagy jövedelmet kizárólag e jogszabályok szerint szerzett időszakban megállapított bér vagy jövedelem alapján határozza meg.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátásokat a szokásos bér vagy jövedelem alapján kell kiszámítani, kizárólag a szokásos bért vagy jövedelmet, vagy adott esetben az említett jogszabályok szerint szerzett időszaknak megfelelő szokásos bér vagy jövedelem átlagát veszi figyelembe.

(3) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátások összege a családtagok számától függ, figyelembe veszi az érintett személy más tagállam területén lakóhellyel rendelkező családtagjait is, mintha azok az illetékes állam területén rendelkeznének lakóhellyel.

59. cikk

Munkahelyi balesetet szenvedett vagy foglalkozási megbetegedésben szenvedő személy szállításának költségei

(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják a munkahelyi balesetet szenvedett vagy foglalkozási megbetegedésben szenvedő személy lakóhelyére vagy kórházba szállítása költségeinek viselését, viseli az érintett személy lakóhelye szerinti tagállam területén található megfelelő helyre való szállításának költségeit, feltéve hogy a szállításra az az intézmény előzetesen engedélyt adott az indokok kellő figyelembevételével. Határ menti ingázó esetén nincs szükség ilyen engedélyre.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják a munkahelyi balesetben elhunyt személy temetkezési helyre való szállítása költségeinek viselését, az általa alkalmazott jogszabályok szerint viseli az elhunytnak abban a tagállamban található megfelelő helyre való szállításának költségeit, ahol az érintett személy a baleset idején lakóhellyel rendelkezett.

2. szakasz

Olyan foglalkozási megbetegedés súlyosbodása, amelyért már nyújtottak ellátást

60. cikk

(1) Ha a foglalkozási megbetegedés, amely miatt a munkavállaló egy tagállam jogszabályai szerint már ellátásban részesül vagy részesült, súlyosbodik, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) ha az érintett munkavállaló, amikor ellátásban részesül, nem áll más tagállam jogszabályai szerint olyan munkaviszonyban, amelyben a megbetegedést vagy annak súlyosbodását valószínűsíthetően előidéző tevékenységet végzett, az előbbi tagállam illetékes intézménye köteles az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint az ellátások költségeinek viselésére a súlyosbodás figyelembevételével;

b) ha az érintett munkavállaló, amikor ellátásban részesül, munkaviszonyban áll más tagállam jogszabályai szerint, az előbbi állam illetékes intézménye köteles a súlyosbodás figyelembevétele nélkül viselni az ellátások költségeit az általa alkalmazott jogszabályok szerint. Az utóbbi tagállam illetékes intézménye a munkavállaló számára kiegészítést fizet a betegség súlyosbodását követően nyújtandó ellátás összegének és a súlyosbodás bekövetkezését megelőzően az intézmény által alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint biztosított ellátás összegének különbségével megegyező összegben, ha a kérdéses betegség ezen állam jogszabályainak rendelkezései szerint következett be;

c) ha a b) pont alá tartozó esetben egy portüdő-megbetegedésben (pneumokoniózis), vagy az 57. cikk (4) bekezdésének rendelkezései szerint meghatározott betegségben szenvedő munkavállaló nem jogosult ellátásra az utóbbi tagállam jogszabályai szerint, az előbbi tagállam illetékes intézménye köteles ellátást biztosítani a betegség súlyosbodásának figyelembevételével az általa alkalmazott jogszabályok szerint. Ugyanakkor az utóbbi tagállam illetékes intézménye viseli az előbbi tagállam illetékes intézménye által a betegség súlyosbodásának figyelembevételével biztosított, a nyugdíjakat is tartalmazó pénzbeli ellátások összege, és a betegség súlyosbodását megelőzően nyújtott ellátások összege közötti különbséggel megegyező összegű költséget.

(2) Ha az a foglalkozási megbetegedés, amely az 57. cikk (3) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazását igényli, súlyosbodik, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) az 57. cikk (1) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően ellátásokat nyújtó illetékes intézmény köteles a súlyosbodás figyelembevételével az ellátások költségeinek viselésére az általa alkalmazott jogszabályok szerint;

b) a nyugdíjakat is tartalmazó pénzbeli ellátások költségeit továbbra is meg kell osztani az 57. cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően a korábbi ellátások költségeit megosztó intézmények között. Ugyanakkor, ha az érintett személy ismételten olyan tevékenységet végez, amely valószínűsíthetően a megbetegedést vagy annak súlyosbodását idézi elő, vagy azon tagállam jogszabályai szerint, amely tagállamban hasonló jellegű tevékenységet végzett, vagy más tagállam jogszabályai szerint, ezen állam illetékes intézménye a súlyosbodás figyelembevételével viseli a súlyosbodás figyelembevételével nyújtandó ellátások összege és a súlyosbodást megelőzően nyújtott ellátások összege közötti különbség költségeit.

3. szakasz

Vegyes rendelkezések

61. cikk

Egyes jogszabályok sajátosságainak figyelembevételével kapcsolatos szabályok

(1) Ha azon tagállam jogszabályai szerint, amely tagállamban a munkavállaló tartózkodik, munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések ellen nincs biztosítás, vagy ha van ilyen biztosítás, de nincs olyan intézmény, amely természetbeni ellátások nyújtására köteles, ezeket az ellátásokat az a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti intézmény nyújtja, amely betegség esetén köteles természetbeni ellátás nyújtására.

(2) Ha az illetékes állam jogszabályai szerint a térítésmentes természetbeni ellátások biztosítása ahhoz a feltételhez kötött, hogy a munkáltató által szervezett egészségügyi szolgáltatást kell igénybe venni, az 52. cikk és az 55. cikk (1) bekezdésében említett esetekben nyújtott természetbeni ellátást olyannak kell tekinteni, mintha azt ezen egészségügyi szolgáltatás során biztosították volna.

(3) Ha az illetékes állam jogszabályai tartalmaznak a munkáltató kötelezettségeire vonatkozó biztosítási rendszert, az 52. cikk és az 55. cikk (1) bekezdésében említett esetekben nyújtott természetbeni ellátást olyannak kell tekinteni, mint amelyet az illetékes intézmény kérelmére nyújtottak.

(4) Ha az illetékes állam munkahelyi balesetekért járó kártérítésekre vonatkozó rendszere nem kötelező biztosítási rendszer, a természetbeni ellátásokat közvetlenül a munkáltató vagy az érintett biztosító nyújtja.

(5) Ha egy tagállam jogszabályai kifejezetten vagy közvetve előírják, hogy a korábban bekövetkezett munkahelyi baleseteket vagy foglalkozási megbetegedéseket, valamint amelyek tényét már megállapították, figyelembe kell venni a keresőképtelenség fokának megállapításánál, ezen állam illetékes intézménye figyelembe veszi azokat a munkahelyi baleseteket vagy foglalkozási megbetegedéseket is, amelyek más tagállamok jogszabályai szerint korábban következtek be, vagy amelyek tényét korábban állapították meg, mintha azok az általa alkalmazott jogszabályok szerint következtek volna be, vagy azok tényét az általa alkalmazott jogszabályok szerint állapították volna meg.

62. cikk

Olyan esetekben alkalmazandó rendszer, ha a tartózkodási hely vagy lakóhely szerinti országban több rendszer áll fenn – Az ellátások nyújtásának maximális időtartama

(1) Ha a tartózkodási hely vagy lakóhely szerinti ország jogszabályai több rendszert tartalmaznak, az 52. cikk vagy az 55. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó munkavállalókra az acéliparban alkalmazott fizikai dolgozókra vonatkozó rendszer rendelkezéseit kell alkalmazni. Ugyanakkor, ha e jogszabályok a bányában vagy hasonló üzemekben alkalmazott munkavállalókra vonatkozó különleges rendszert tartalmaznak, e rendszer rendelkezései vonatkoznak a fenti munkavállalók csoportjaira, ha az a tartózkodási helyük vagy lakóhelyük szerinti intézmény, amelynél az igényt előterjesztik illetékes a rendszer alkalmazásában.

(2) Ha egy tagállam jogszabályai rögzítik az ellátások nyújtásának maximális időtartamát, az e jogszabályokat alkalmazó intézmény figyelembe veheti azt az időtartamot is, amely során más tagállamok jogszabályai szerint már nyújtottak ellátást.

4. szakasz

Az intézmények közötti megtérítések

63. cikk

(1) Az 52. cikk és 55. cikk (1) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a nevükben nyújtott természetbeni ellátások összegét az illetékes intézmények kötelesek megtéríteni.

(2) Az (1) bekezdésben említett megtérítéseket a 97. cikkben említett végrehajtási rendeletben megállapított szabályoknak megfelelően határozzák meg és hajtják végre, a tényleges kiadások igazolása alapján.

(3) Két vagy több tagállam, vagy azok hatáskörrel rendelkező hatóságai előírhatnak más megtérítési módszereket is, illetve lemondhatnak az illetékességükbe tartozó intézmények közötti megtérítésekről.

5. FEJEZET

HALÁLESETI JUTATTÁSOK

64. cikk

A biztosítási idő összesítése

Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai az ellátásra való jogosultság megszerzését, fenntartását vagy feléledését a biztosítási idő megszerzésétől teszik függővé, a szükséges mértékben figyelembe veszi a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt, mintha azt az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna meg.

65. cikk

Ellátásra való jogosultság, ha az elhalálozás az illetékes állam területén kívüli másik tagállamban következik be, vagy amikor a jogosult egy másik tagállamban rendelkezik lakóhellyel

(1) Ha a munkavállaló, a nyugdíjas, a nyugdíjigénylő vagy azok családtagja az illetékes állam területén kívüli más tagállam területén elhalálozik, a halálesetet az illetékes állam területén bekövetkezettnek kell tekinteni.

(2) Az illetékes intézmény köteles az általa alkalmazott jogszabályok szerint fizetendő haláleseti juttatás biztosítására, akkor is, ha a jogosult az illetékes állam területén kívüli más tagállam területén rendelkezik lakóhellyel.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései akkor is alkalmazandók, ha a halál oka munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés.

66. cikk

Ellátás biztosítása azon nyugdíjas elhalálozása esetén, aki más tagállamban rendelkezett lakóhellyel, mint amelyiknek az intézménye kötelezett természetbeni ellátások nyújtására

Azon nyugdíjas halála esetén, aki egy tagállam jogszabályai szerint nyugdíjra volt jogosult, illetve, aki két vagy több tagállam jogszabályai szerint nyugdíjakra volt jogosult, valamint ha e nyugdíjas más tagállamban rendelkezett lakóhellyel mint amelyik állam intézménye a 28. cikk rendelkezései szerint köteles volt e nyugdíjas számára természetbeni ellátásokat biztosítani, ezen intézmény jogszabályai szerint fizetendő haláleseti juttatást ez az intézmény biztosítja saját költségén, mintha a nyugdíjas elhalálozásakor e tagállam területén rendelkezett volna lakóhellyel.

Az előző bekezdés rendelkezései hasonlóan alkalmazandók a nyugdíjas családtagjaira is.

6. FEJEZET

MUNKANÉLKÜLISÉG

1. szakasz

Közös rendelkezések

67. cikk

A biztosítási idő vagy szolgálati idő összesítése

(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai az ellátásokra való jogosultság megszerzését, fenntartását vagy feléledését a biztosítási idő megszerzésétől teszik függővé, a szükséges mértékben figyelembe veszi más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási vagy szolgálati időt, mintha azt az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna, feltéve azonban, hogy a szolgálati időt, ha e jogszabályok szerint szerezték volna, biztosítási időnek kellett volna tekinteni.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai az ellátásokra való jogosultság megszerzését, fenntartását vagy feléledését szolgálati idő megszerzésétől teszik függővé, a szükséges mértékben figyelembe veszi a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási vagy szolgálati időt, mintha az az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett szolgálati idő volna.

(3) A 71. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában és b) pontjának ii. alpontjában említett esetek kivételével az (1) és (2) bekezdések rendelkezései azzal a feltétellel alkalmazandók, hogy az érintett személy utoljára:

– az (1) bekezdés esetén biztosítási időt,

– a (2) bekezdés esetén szolgálati időt

szerzett azon tagállam jogszabályai rendelkezéseinek megfelelően, amelyek szerint az ellátást igényli.

(4) Ha az ellátások biztosításának időtartama a biztosítási idő tartamától vagy a szolgálati idő tartamától függ, az (1) és (2) bekezdés rendelkezései ennek megfelelően alkalmazandók.

68. cikk

Az ellátások kiszámítása

(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy az ellátások kiszámítása a korábbi bér vagy jövedelem összegén alapul, kizárólag az érintett személy által ezen állam területén a legutolsó munkaviszonyában kapott bérét vagy jövedelmét veheti figyelembe. Ugyanakkor, ha az érintett személy e területen négy hétnél rövidebb időt töltött legutolsó munkaviszonyában, az ellátásokat az érintett személy tartózkodási helye vagy lakóhelye szerinti, általa más tagállam területén az utolsó munkaviszony folyamán végzett tevékenységekkel megegyező vagy azokhoz hasonló tevékenységért rendszerint járó bér vagy jövedelem alapján számítják ki.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy az ellátások összege a családtagok számától függ, figyelembe veszi az érintett személy más tagállamok

területén lakóhellyel rendelkező családtagjait is, mintha azok az illetékes állam területén rendelkeznének lakóhellyel. E rendelkezés nem alkalmazandó, ha a családtagok lakóhelye szerinti országban más személy jogosult a családtagok figyelembevételével megállapított munkanélküli ellátásra.

2. szakasz

Az illetékes államon kívüli tagállamba távozó munkanélküliek

69. cikk

Az ellátásra való jogosultság fenntartásának feltételei és korlátai

(1) Az a teljes munkanélküli, aki egy tagállam jogszabályai szerint kielégíti az ellátásra való jogosultság feltételeit, és aki munkakeresés céljából egy vagy több tagállam területére távozik, ezekre az ellátásokra való jogosultságát fenntartja az alábbi feltételek és korlátozások mellett:

a) indulását megelőzően munkakeresőként nyilvántartásba kell vetetnie magát az illetékes állam foglalkoztatási szolgálatánál, és munkanélkülivé válását követően legalább négy héten keresztül a szolgálat rendelkezésére kell állnia. Ugyanakkor az illetékes szolgálat vagy intézmény engedélyezheti e személy távozását a négy hét leteltét megelőzően is;

b) munkakeresőként nyilvántartásba kell vetetnie magát azon tagállamok foglalkoztatási szolgálatánál, amely tagállamokban munkát keres, és az ott alkalmazott ellenőrzésnek alá kell vetnie magát. Ezt a feltételt teljesítettnek kell tekinteni a nyilvántartásba vételt megelőző időszakban, ha az érintett személy hét napon belül nyilvántartásba veteti magát attól a naptól számítva, amikor megszűnt az általa elhagyott állam foglalkoztatási szolgálata rendelkezésére állni. Kivételes esetben az illetékes foglalkoztatási szolgálat vagy az illetékes intézmény ezt az időtartamot meghosszabbíthatja;

c) az ellátásra való jogosultság legfeljebb három hónapon keresztül áll fenn attól a naptól számítva, amikor az érintett személy megszűnt az általa elhagyott állam foglalkoztatási szolgálata rendelkezésére állni, feltéve hogy az ellátások időtartama nem haladja meg az utóbbi állam jogszabályai szerint neki járó ellátások időtartamát. Idénymunkások esetében ez az időtartam az alkalmazás szerinti idény végéig fennmaradó időre korlátozható.

(2) Ha az érintett személy visszatér az illetékes államba azon időszak eltelte előtt, amely során az (1) bekezdés c) pontjának rendelkezései szerint ellátásra jogosult, továbbra is jogosult ellátásra e tagállam jogszabályai szerint; az érintett személy elveszíti az illetékes állam jogszabályai szerinti ellátásra való jogosultságot, ha a jogosultsági időszak lejártát megelőzően nem tér vissza oda. Kivételes esetben ezt az időbeli korlátozást az illetékes foglalkoztatási szolgálat vagy az illetékes intézmény meghosszabbíthatja.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései két munkaviszonyban töltött időszak között csak egyszer érvényesíthetők.

(4) Ha Belgium az illetékes állam, a munkanélküli, aki az (1) bekezdés c) pontjában megállapított három hónap lejártát követően visszatér oda, ebben az országban nem szerez újra ellátásra jogosultságot, amíg nem rendelkezik legalább három hónapos munkaviszonnyal.

70. cikk

Ellátások nyújtása és megtérítések

(1) A 69. cikk (1) bekezdésében említett esetekben az ellátásokat azon államok illetékes intézményei nyújtják, amely államokban a munkanélküli munkát keres.

Ezen ellátások összegét azon tagállam illetékes intézménye köteles visszatéríteni, amely tagállam jogszabályainak hatálya alatt a munkavállaló utolsó munkaviszonya idején állt.

(2) Az (1) bekezdésben említett megtérítéseket a 97. cikkben említett végrehajtási rendeletben megállapított szabályoknak megfelelően kell meghatározni és végrehajtani, a ténylegesen felmerült kiadások igazolása vagy átalányösszeg alapján.

(3) Két vagy több tagállam, vagy ezek hatáskörrel rendelkező hatóságai előírhatnak más fizetési vagy megtérítési módszereket is, illetve lemondhatnak az illetékességükbe tartozó intézmények közötti megtérítésekről.

3. szakasz

Munkanélküliek, akik legutolsó munkaviszonyuk időtartama alatt az illetékes államon kívüli tagállamban rendelkeztek lakóhellyel

71. cikk

(1) Az a munkanélküli, aki legutolsó munkaviszonyának időtartama alatt az illetékes államon kívüli tagállamban

rendelkezett lakóhellyel, a következő rendelkezések szerint jogosult ellátásra:

a) i. az a határ menti ingázó, aki részlegesen vagy időszakosan munkanélkülivé válik az őt alkalmazó vállalkozásban, az illetékes állam jogszabályainak rendelkezései szerint részesül ellátásban, mintha ezen állam területén rendelkezne lakóhellyel; ezeket az ellátásokat az illetékes intézmény nyújtja;

ii. a teljes munkanélküli határ menti ingázó a lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai rendelkezéseinek megfelelően részesül ellátásban, mintha legutolsó munkaviszonya alatt ezen állam jogszabályainak hatálya alá tartozott volna; ezeket az ellátásokat a lakóhely szerinti intézmény nyújtja a saját költségén;

b) i. a részleges, időszakos vagy teljes munkanélküli, aki nem határ menti ingázó, és aki az illetékes állam területén munkáltatója vagy a foglalkoztatási szolgálat rendelkezésére áll, ezen állam jogszabályai rendelkezéseinek megfelelően részesül ellátásban, mintha ott rendelkezne lakóhellyel; ezeket az ellátásokat az illetékes intézmény nyújtja;

ii. a teljes munkanélküli, aki nem határ menti ingázó, és aki munkavégzés céljából a lakóhelye szerinti tagállamban a foglalkoztatási szolgálat rendelkezésére áll, vagy aki e tagállamba visszatér, ezen állam jogszabályainak megfelelően részesül ellátásban, mintha utoljára ott állt volna munkaviszonyban; ezeket az ellátásokat a lakóhely szerinti intézmény nyújtja saját költségén. Ugyanakkor, ha e munkavállaló ellátásra válik jogosulttá azon tagállam illetékes intézménye költségén, amelyik állam jogszabályainak legutoljára a hatálya alá tartozott, a 69. cikk rendelkezései szerint részesül ellátásokban. A lakóhely szerinti állam jogszabályainak megfelelő ellátások biztosítását mindaddig fel kell függeszteni, amíg a munkanélküli a 69. cikk rendelkezései értelmében ellátást igényelhet azon jogszabályok szerint, amelyeknek legutoljára a hatálya alá tartozott.

(2) A munkanélküli nem igényelhet ellátást a lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai szerint, ha az (1) bekezdés a) pontja i. alpontjának vagy b) pontja i. alpontjának rendelkezései szerint jogosult ellátásra.

7. FEJEZET

MUNKAVÁLLALÓK ÉS MUNKANÉLKÜLIEK SZÁMÁRA NYÚJTOTT CSALÁDI ELLÁTÁSOK ÉS CSALÁDI TÁMOGATÁSOK

1. szakasz

Közös rendelkezések

72. cikk

Szolgálati idő összesítése

Ha egy tagállam jogszabályai szerint az ellátásokra való jogosultság megszerzése a szolgálati idő megszerzésétől függ, ezen állam illetékes intézménye a szükséges mértékben figyelembe veszi a más tagállamok területén szerzett szolgálati időt, mintha azt az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna.

2. szakasz

Munkavállalók és munkanélküliek, akiknek a családtagjai az illetékes államon kívüli tagállamban rendelkeznek lakóhellyel

73. cikk

Munkavállalók

(1) Egy Franciaországon kívüli tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozó munkavállaló jogosult ez utóbbi tagállam jogszabályai szerinti családi ellátásokra más tagállam területén lakóhellyel rendelkező családtagjai után, mintha ők ezen állam területén rendelkeznének lakóhellyel.

(2) A francia jogszabályok hatálya alá tartozó munkavállaló jogosult a Franciaországon kívüli tagállam területén lakóhellyel rendelkező családtagjai tekintetében a családtagok lakóhelye szerinti tagállam jogszabályainak megfelelően családi támogatásokra; e munkavállalónak ki kell elégítenie azokat a foglalkoztatással kapcsolatos követelményeket, amelyeket a francia jog ezekre az ellátásokra való jogosultság feltételeként előír.

(3) Ugyanakkor a 14. cikk (1) bekezdése a) pontjának értelmében a francia jog hatálya alá tartozó munkavállaló jogosult a francia jog szerinti és az V. mellékletben meghatározott családi ellátásokra azon családtagjai tekintetében, akik őt elkísérik abba a tagállamba, ahová őt kiküldték.

74. cikk

Munkanélküliek

(1) Egy Franciaországon kívüli tagállam jogszabályai szerint munkanélküli ellátásokban részesülő munkanélküli jogosult e tagállam jogszabályai szerinti családi ellátásokra más tagállam területén lakóhellyel rendelkező családtagjai után, mintha e családtagok az előbb említett állam területén rendelkeznének lakóhellyel.

(2) A francia jogszabályok szerint munkanélküli ellátásban részesülő munkanélküli a Franciaországon kívüli tagállam területén lakóhellyel rendelkező családtagjai tekintetében a családtagok lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai szerinti családi támogatásokra jogosult.

75. cikk

Ellátások biztosítása és megtérítések

(1) a) A családi ellátásokat a 73. cikk (1) és (3) bekezdésében említett esetekben azon állam illetékes intézménye biztosítja, amely állam jogszabályainak hatálya alá a munkavállaló tartozik, illetve a 74. cikk (1) bekezdésében említett esetben azon állam illetékes intézménye, amely állam jogszabályai szerint az érintett munkanélküli munkanélküli ellátásban részesül. A családi ellátásokat ezen intézmények által alkalmazott rendelkezéseknek megfelelően nyújtják, mintha az a természetes vagy jogi személy, aki ezekben az ellátásokban részesül, az illetékes állam, vagy egy másik tagállam területén rendelkezne tartózkodási hellyel, lakóhellyel, vagy ott lenne található;

b) ugyanakkor, ha az, akit családtagjai eltartásához ellátásban kell részesíteni, e családi ellátásokat nem veszi igénybe, az illetékes intézmény mentesül kötelezettségei alól, ha ellátást nyújt azoknak a természetes vagy jogi személyeknek, akik vagy amelyek az érintett családtagok eltartásáról ténylegesen gondoskodnak, a lakóhely szerinti intézmény, illetve a lakóhely szerinti hatáskörrel rendelkező hatóság által kijelölt intézmény vagy szerv kérelmére és közvetítésével;

c) két vagy több tagállam a 8. cikk rendelkezéseinek megfelelően megállapodhat abban, hogy az illetékes intézmény közvetlenül, vagy a lakóhely szerinti intézmény közvetítésével egy vagy több tagállam jogszabályai szerint esedékes családi ellátásokat biztosít a családtagok eltartásáról ténylegesen gondoskodó természetes vagy jogi személynek.

(2) a) a családi támogatásokat a 73. cikk (2) és 74. cikk (2) bekezdésében említett esetekben a családtagok lakóhelye szerinti illetékes intézmény az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint biztosítja;

b) ugyanakkor, ha e jogszabályok szerint a családi támogatásokat a munkavállaló számára kell biztosítani, az előző pontban említett intézmény fizeti e támogatásokat a családtagok eltartásáról ténylegesen gondoskodó, azok lakóhelye szerinti természetes vagy jogi személy, vagy szükség esetén közvetlenül az érintett családtagok számára;

c) az illetékes intézmény az előző két pont rendelkezéseinek megfelelően nyújtott támogatások teljes összegét megtéríti. A megtérítéseket a 97. cikkben említett végrehajtási rendeletben megállapított szabályok szerint határozzák meg és hajtják végre.

76. cikk

Elsőbbségi szabályok, ha a családtagok kereső tevékenységet folytatnak a lakóhelyük szerinti országban, és ez a 73. és 74. cikk rendelkezései szerinti családi ellátásokra vagy családi támogatásokra való jogosultság halmozódásához vezet

A 73. és 74. cikkek rendelkezései szerinti családi ellátásokra és családi támogatásokra való jogosultságot fel kell függeszteni, ha a családtagok kereső tevékenysége folytatásának következtében e családi ellátásokat és családi támogatásokat a családtagok lakóhelye szerinti tagállam jogszabályainak megfelelően is biztosítani kell.

8. FEJEZET

ELLÁTÁSOK NYUGDÍJASOK ELTARTOTT GYERMEKEI SZÁMÁRA ÉS ÁRVAELLÁTÁS

77. cikk

Nyugdíjasok eltartott gyermekei

(1) E cikk alkalmazásában „ellátás” az öregségi vagy rokkantsági nyugdíjban, valamint munkahelyi baleset, illetve foglalkozási megbetegedés miatt nyugdíjban részesülők számára nyújtott ellátás, e nyugdíjasok gyermekei tekintetében nyújtott nyugdíjemelések és -kiegészítések, a munkahelyi baleset és foglalkozási megbetegedés esetén nyújtott kiegészítések kivételével.

(2) Az ellátásokat a következő szabályoknak megfelelően kell biztosítani függetlenül attól, hogy a nyugdíjas vagy a gyermek melyik tagállamban rendelkezik lakóhellyel:

a) annak a nyugdíjasnak, aki nyugdíjban csak egy tagállam jogszabályai szerint részesül, a nyugdíj fizetésére kötelezett tagállam jogszabályai szerint;

b) annak a nyugdíjasnak, aki nyugdíjban két vagy több tagállam jogszabályai szerint részesül:

i. bármely tagállam jogszabályai szerint, amely tagállamban a nyugdíjas lakóhellyel rendelkezik, feltéve hogy – szükség esetén a 79. cikk (1) bekezdése a) pontja rendelkezéseinek figyelembevételével – az (1) bekezdésben említett ellátások valamelyikére ezen állam jogszabályai szerint jogosultság áll fenn; vagy

ii. más esetben azon tagállamok jogszabályainak megfelelően, amelyek szerint a nyugdíjas a leghosszabb biztosítási időt szerezte, feltéve hogy – szükség esetén a 79. cikk (1) bekezdése a) pontjának figyelembevételével – az (1) bekezdésben említett ellátások valamelyikére ezen állam jogszabályai szerint jogosultság áll fenn; ha e jogszabályok szerint nem áll fenn ellátásra való jogosultság, a jogosultság megszerzésének más érintett tagállamok jogszabályai szerinti feltételeit az e tagállamokban szerzett biztosítási idő csökkenő sorrendjében vizsgálják meg.

78. cikk

Árvák

(1) E cikk alkalmazásában „ellátás” a családi támogatás, illetve szükség esetén a kiegészítő vagy különleges árvaellátás vagy árvasági nyugdíj, a munkahelyi balesetek és a foglalkozási betegség esetén nyújtott kiegészítések kivételével.

(2) Az árvaellátást a következő szabályoknak megfelelően nyújtják, függetlenül attól, hogy az árva vagy az eltartásáról gondoskodó természetes vagy jogi személy melyik tagállamban található vagy rendelkezik lakóhellyel:

a) az egy tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott elhunyt munkavállaló árvájának, e tagállam jogszabályainak megfelelően;

b) több tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott elhunyt munkavállaló árvájának:

i. azon tagállam jogszabályainak megfelelően, amelyben az árva lakóhellyel rendelkezik, feltéve hogy – szükség esetén a 79. cikk a) pontja rendelkezéseinek figyelembevételével – az (1) bekezdésben említett ellátások valamelyikére ezen állam jogszabályai szerint jogosultság áll fenn; vagy

ii. más esetben azon tagállamok jogszabályainak megfelelően, amelyek szerint az elhunyt munkavállaló a leghosszabb biztosítási időt szerezte, feltéve hogy – szükség esetén a 79. cikk (1) bekezdése a) pontjának figyelembevételével – az (1) bekezdésben említett ellátások valamelyikére ezen állam jogszabályai szerint jogosultság áll fenn; ha e jogszabályok szerint nem áll fenn ellátásra való jogosultság, e jogosultság megszerzésének más tagállamok jogszabályai szerinti feltételeit az e tagállamokban szerzett biztosítási idő csökkenő sorrendjében vizsgálják meg.

Ugyanakkor a 77. cikkben említett, a nyugdíjasok gyermekei javára fizetendő ellátásokra vonatkozó tagállami jogszabályok a nyugdíjas halálát követően továbbra is alkalmazandóak az árváknak nyújtandó ellátás tekintetében.

79. cikk

A nyugdíjasok eltartott gyermekei számára nyújtott ellátásra és az árvaellátásra vonatkozó közös rendelkezések

(1) A 77. és 78. cikk szerinti ellátásokat az e cikkek rendelkezéseinek alkalmazása során meghatározott jogszabályok szerint, az e jogszabályok alkalmazására köteles intézmény nyújtja saját költségén, mintha a nyugdíjas vagy az elhunyt munkavállaló csak az illetékes állam jogszabályainak hatálya alá tartozott volna.

Ugyanakkor:

a) ha e jogszabályok előírják, hogy az ellátásokra való jogosultság megszerzése, fenntartása vagy feléledése a biztosítási idő vagy a szolgálati idő tartamától függ, ezt az időtartamot – ha szükséges – adott esetben a 45. vagy a 72. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével kell meghatározni;

b) ha e jogszabályok előírják, hogy az ellátások összegét a nyugdíj összegének alapján kell meghatározni, vagy az a biztosítási idő tartamától függ, ezen ellátások összegét a 46. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően meghatározott elméleti összeg alapján kell kiszámítani.

(2) Ha a 77. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában és a 78. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában megállapított szabály alkalmazásának következtében több tagállam válna kötelezetté, mivel a biztosítási idők tartama egyenlő hosszúságú, a 77. vagy 78. cikk szerinti ellátásokat adott esetben azon tagállam jogszabályainak megfelelően biztosítják, amelynek hatálya alá a munkavállaló legutoljára tartozott.

(3) A (2) bekezdés, valamint a 77. és 78. cikk rendelkezései szerinti ellátásokra való jogosultságot fel kell függeszteni, ha a gyermek kereső tevékenység folytatása következtében családi ellátásra vagy családi támogatásra válik jogosulttá. Ez esetben az érintett személyeket a munkavállaló családtagjainak kell tekinteni.

IV. CÍM

A MIGRÁNS MUNKAVÁLLALÓK SZOCIÁLIS BIZTONSÁGÁVAL FOGLALKOZÓ IGAZGATÁSI BIZOTTSÁG

80. cikk

A bizottság összetétele, működése

(1) Az Európai Közösségek Bizottsága mellett az egyes tagállamok kormányának képviselőiből létre kell hozni a migráns munkavállalók szociális biztonságával foglalkozó igazgatási bizottságot (a továbbiakban: igazgatási bizottság), amelyet szükség esetén szakértő tanácsadók segítenek. Az Európai Közösségek Bizottságának egy képviselője az igazgatási bizottság ülésein tanácsadói minőségben vesz részt.

(2) Az igazgatási bizottságot technikai kérdésekben a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal segíti az Európai Gazdasági Közösség és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet között létrejött megállapodások keretében.

(3) A igazgatási bizottság tagjai kölcsönös megállapodása alapján állapítja meg eljárási szabályait.

A 81. cikk a) bekezdésében említett kérdések értelmezésével kapcsolatos döntéseket egyhangúlag hozzák meg. E döntések megkapják a szükséges nyilvánosságot.

(4) Az igazgatási bizottság számára a titkárságot az Európai Közösségek Bizottsága biztosítja.

81. cikk

Az igazgatási bizottság feladatai

Az igazgatási bizottság a következő feladatokat látja el:

a) az igazgatási jellegű kérdések és az e rendelet rendelkezéseiből, valamint későbbi rendeletekből, illetve ezek szerint megkötött megállapodásokból eredő értelmezési kérdések kezelése, a hatóságok, intézmények és érintett személyek azon jogának sérelme nélkül, hogy a tagállamok jogszabályaiban, valamint e rendeletben vagy a Szerződésben előírt eljárást kezdeményezzenek, illetve bírósághoz forduljanak;

b) e rendelet végrehajtásával kapcsolatos dokumentumok lefordíttatása a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak, intézményeinek és bíróságainak kérelmére, valamint különösen az e rendelet rendelkezései szerint ellátásra jogosultak igényeivel kapcsolatos beadványok lefordíttatása;

c) a tagállamok közötti együttműködés erősítése és fejlesztése szociális biztonsági kérdésekben, különösen a közérdekű egészségügyi és szociális intézkedések tekintetében;

d) a tagállamok közötti együttműködés erősítése és fejlesztése, az e rendelet rendelkezései szerint járó, különösen rokkantsági, öregségi és haláleseti ellátások (nyugdíjak) megállapításának elősegítése érdekében, az igazgatási eljárások fejlesztésének figyelembevételével;

e) azon tényezők összegyűjtése, amelyeket figyelembe kell venni az e rendelet rendelkezései szerint a tagállamok intézményeit terhelő költségekre vonatkozó elszámolások készítésénél, valamint az említett intézmények közötti elszámolások elfogadása;

f) e rendelet, későbbi rendeletek, vagy azok szerint megkötött megállapodások rendelkezései szerint a hatáskörébe utalt egyéb feladatok ellátása;

g) javaslatoknak az Európai Közösségek Bizottsága elé terjesztése további rendeletek kidolgozása, valamint e rendelet és a későbbi rendeletek átdolgozása céljából.

V. CÍM

A MIGRÁNS MUNKAVÁLLALÓK SZOCIÁLIS BIZTONSÁGÁVAL FOGLALKOZÓ TANÁCSADÓ BIZOTTSÁG

82. cikk

A bizottság létrehozása, összetétele, működése

(1) Létrejön a migráns munkavállalók szociális biztonságával foglalkozó tanácsadó bizottság (a továbbiakban: tanácsadó bizottság), amely harminchat tagból áll, tagjai az egyes tagállamokból:

a) a kormány két képviselője, akik közül legalább az egyik az igazgatási bizottság tagja;

b) a szakszervezetek két képviselője;

c) a munkáltatói szervezetek két képviselője.

A fent említett csoportokba a tagállamok egy-egy póttagot neveznek ki.

(2) A tanácsadó bizottság tagjait és póttagjait a Tanács nevezi ki, amely a szakszervezetek és a munkáltatói szervezetek képviselőinek kiválasztásakor arra törekszik, hogy biztosított legyen a bizottságban az egyes érintett ágazatok érdekeinek méltányos képviselete.

A tagok és póttagok névsorát a Tanács közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

(3) A tagok és a póttagok hivatali ideje két év. A tagok és póttagok megbízatása megújítható. Hivatali idejük lejártakor a tagok és póttagok mindaddig hivatalban maradnak, amíg helyükre új tagot nem neveznek ki, vagy megbízatásukat meg nem újítják.

(4) A tanácsadó bizottság elnöke a Bizottság egy tagja vagy annak képviselője. Az elnök nem szavaz.

(5) A tanácsadó bizottság évente legalább egy alkalommal ülésezik. A tanácsadó bizottságot az elnök hívja össze saját kezdeményezésére, vagy a tagok legalább egyharmadának írásos kérelmére. E kérelemnek tartalmaznia kell a napirendre vonatkozó konkrét javaslatokat.

(6) Az elnök javaslatára a tanácsadó bizottság kivételes esetekben a szociális biztonság területén széles körű ismeretekkel rendelkező személyektől vagy szervezetek képviselőitől tanácsot kérhet. A bizottság továbbá, ugyanolyan feltételekkel, mint az igazgatási bizottság, technikai segítséget kap a Nemzetközi Munkaügyi Hivataltól az Európai Gazdasági Közösség és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet között létrejött megállapodások keretében.

(7) A tanácsadó bizottság véleményének és javaslatainak tartalmazniuk kell az azok alapját képező indokokat. A véleményeket és javaslatokat az érvényesen leadott szavazatok abszolút többségével hozzák.

A tanácsadó bizottság tagjai szavazatának többségével dolgozza ki eljárási szabályzatát, amelyet a Bizottság véleményének kézhezvételét követően a Tanács hagy jóvá.

(8) A tanácsadó bizottság számára a titkárságot az Európai Közösségek Bizottsága biztosítja.

83. cikk

A tanácsadó bizottság feladatai

A tanácsadó bizottság az Európai Közösségek Bizottsága vagy az igazgatási bizottság kérelmére vagy saját kezdeményezésére jogosult:

a) megvizsgálni a Szerződés 51. cikke rendelkezéseinek keretén belül a rendelet végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő problémákat, általános vagy elvi kérdéseket;

b) a tárgyra vonatkozó véleményt kialakítani az igazgatási bizottság számára, és javaslatokat tenni a rendelet felülvizsgálatára.

VI. CÍM

VEGYES RENDELKEZÉSEK

84. cikk

Együttműködés a hatáskörrel rendelkező hatóságok között

(1) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai tájékoztatják egymást:

a) e rendelet végrehajtása érdekében tett intézkedésekről;

b) jogszabályaik változásairól, amelyek feltehetően befolyásolják e rendelet végrehajtását.

(2) E rendelet végrehajtása céljából a tagállamok hatóságai és intézményei kölcsönösen segítik egymást, és úgy járnak el, mintha saját jogszabályaikat hajtanák végre. Az említett hatóságok és intézmények által nyújtott igazgatási segítségnyújtás általában díjmentes. Ugyanakkor a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai megállapodhatnak meghatározott költségek megtérítéséről.

(3) A tagállamok hatóságai és intézményei e rendelet végrehajtása érdekében egymással és az érintett személyekkel, valamint azok képviselőivel közvetlen kapcsolatot tarthatnak fenn.

(4) Egy tagállam hatóságai, intézményei és bíróságai nem utasíthatják el az eléjük terjesztett igényeket vagy egyéb dokumentumokat azon az alapon, hogy azokat egy másik tagállam hivatalos nyelvén írták. Ez esetben e hatóságok, intézmények és bíróságok a 81. cikk b) pontjának rendelkezéseit alkalmazzák.

85. cikk

Adómentességek vagy adócsökkentések – Mentesítés a hitelesítés alól

(1) Egy tagállam jogszabályai alkalmazásában bemutatandó iratok és okmányok tekintetében e tagállam jogszabályaiban előírt adó-, bélyegilleték-, eljárási vagy bejegyzési illetékmentességet vagy -csökkentést ki kell terjeszteni más tagállamok jogszabályai, illetve e rendelet alkalmazásában bemutatandó hasonló iratokra és okmányokra is.

(2) E rendelet alkalmazásában bemutatandó iratok, okmányok és dokumentumok mentesek a diplomáciai vagy konzuli hatóságok általi hitelesítéstől.

86. cikk

Az illetékes államon kívüli másik tagállam hatóságához, intézményéhez vagy bíróságához benyújtott igények, nyilatkozatok vagy fellebbezések

Azt az igényt, nyilatkozatot vagy fellebbezést, amelyet egy tagállam jogszabályainak alkalmazásában ezen állam hatóságához, intézményéhez vagy bíróságához meghatározott időn belül be kellett volna nyújtani, el kell fogadni, ha azokat az előírt határidőn belül egy másik tagállam hasonló hatóságához, intézményéhez vagy bíróságához benyújtották. Ez esetben az a hatóság, intézmény vagy bíróság, amelyhez az igény, nyilatkozat vagy fellebbezés beérkezik, köteles azt késedelem nélkül, közvetlenül vagy az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak közvetítésével az először említett állam hatáskörrel rendelkező hatósága, intézménye vagy bírósága számára továbbítani. Ez az igény, nyilatkozat vagy fellebbezés hatáskörrel rendelkező hatósághoz, intézményhez vagy bírósághoz történő benyújtása napjának azt a napot kell tekinteni, amelyik napon azt a másodszor említett állam hatóságához, intézményéhez vagy bíróságához benyújtották.

87. cikk

Orvosi szakvélemény

(1) Egy tagállam jogszabályaiban előírt orvosi szakvéleményeket az illetékes intézmény kérelmére más tagállamok területén is el lehet készíteni az ellátásra jogosult tartózkodási helye vagy lakóhelye szerinti intézmény által, a 97. cikkben említett végrehajtási rendeletben megállapított feltételek szerint, vagy ezek hiányában az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai között létrejött megállapodásban foglalt feltételek szerint.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított feltételek szerint készített orvosi szakvéleményeket olyannak kell tekinteni, mintha azokat az illetékes állam területén készítették volna.

88. cikk

Az e rendelet szerint fizetendő pénzösszegek átutalása egyik tagállamból a másikba

A Szerződés 106. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel az e rendeleten alapuló pénzátutalásokat az érintett tagállamok közötti, az átutalás időpontjában hatályos megállapodásoknak megfelelően kell végrehajtani. Ha két tagállam között nincs

hatályban ilyen megállapodás, az említett államok hatáskörrel rendelkező hatóságai, vagy a nemzetközi fizetési műveletekért felelős hatóságok közös megegyezéssel határozzák meg az ezen átutalások teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

89. cikk

Egyes jogszabályok végrehajtásához szükséges különös szabályok

Az egyes tagállamok jogszabályainak végrehajtásához szükséges különös szabályokat az V. melléklet tartalmazza.

90. cikk

E rendelet hatálybalépését követően bevezetett lakhatási támogatások és családi ellátások

E rendelet hatálybalépését követően demográfiai célból bevezetett lakástámogatások és – Luxemburg esetében – családi ellátások az illetékes állam területén kívüli másik tagállam területén lakóhellyel rendelkezők számára nem nyújthatók.

91. cikk

Az illetékes államban le nem telepedett munkáltatókat vagy vállalkozásokat terhelő járulékok

A munkáltató nem kötelezhető megnövelt összegű járulék fizetésére abból a tényből kifolyólag, hogy lakóhelye vagy vállalkozásának székhelye az illetékes államon kívüli másik tagállam területén található.

92. cikk

A járulékok beszedése

(1) Egy tagállam intézményének fizetendő járulékok beszedhetők egy másik tagállam területén ez utóbbi állam igazgatási eljárásainak, valamint a megfelelő intézményének fizetendő járulékok beszedésére vonatkozó biztosítékoknak és kiváltságoknak megfelelően.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazására vonatkozó szabályokról, amennyiben szükséges, a 97. cikk rendelkezéseiben említett végrehajtási rendelet vagy a tagállamok közötti megállapodások rendelkeznek. Ezek az alkalmazási szabályok tartalmazhatnak a fizetés kikényszerítésére vonatkozó eljárásokat is.

93. cikk

Az ellátásokért felelős intézmények jogai kötelezett harmadik személyekkel szemben

(1) Ha egy személy egy tagállam jogszabályai szerint egy másik tagállam területén bekövetkezett esemény következtében keletkezett kár tekintetében ellátásban részesül, az ellátások nyújtására kötelezett intézmény jogaira a kártérítésre kötelezett harmadik személlyel szemben a következő szabályok vonatkoznak:

a) ha az ellátások nyújtására kötelezett intézményt az általa alkalmazott jogszabályok értelmében a kedvezményezett harmadik személyekkel szemben fennálló jogaival ruházzák fel, e jogátruházást a tagállamok elismerik;

b) ha az említett intézmény közvetlen jogokkal rendelkezik harmadik személlyel szemben, e jogokat a tagállamok elismerik.

(2) Ha egy személy egy tagállam jogszabályai szerint egy másik tagállam területén bekövetkezett esemény következtében keletkezett kár tekintetében ellátásban részesül, rá vagy az illetékes intézményre az említett jogszabályok azon rendelkezései alkalmazandók, amelyek meghatározzák, hogy melyek azok az esetek, amikor a munkáltatók vagy alkalmazottaik polgári jogi felelősségét ki kell zárni.

Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ellátások nyújtására kötelezett intézmény munkáltatókkal vagy azok alkalmazottaival szemben fennálló jogaira, ha felelősségük nem zárható ki.

VII. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

94. cikk

Vegyes rendelkezések

(1) E rendelet a hatálybalépését megelőző időszakra vonatkozóan nem keletkeztet jogot.

(2) E rendelet hatálybalépése előtt egy tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási, szükség esetén szolgálati vagy tartózkodási időt figyelembe kell venni az e rendelet szerinti ellátásra való jogosultság meghatározásánál.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel, e rendelet szerint jogosultság keletkezik arra az eseményre vonatkozóan is, amely a rendelet hatálybalépését megelőző időszakban következett be.

(4) Azt az ellátást, amelyet az érintett személy állampolgársága vagy lakóhelye miatt nem állapítottak meg, vagy amelyet felfüggesztettek, az érintett személy kérelmére a rendelet hatálybalépésétől folyósítani kell, feltéve hogy az előzőleg meghatározott jogosultságokat egy összegben nem váltották meg.

(5) Azon személy jogosultságait, akinek nyugdíját a rendelet hatálybalépését megelőzően megállapították, az érintett személy kérelmére, e rendelet rendelkezéseit figyelembe véve felül kell vizsgálni. E rendelkezés a 78. cikkben említett egyéb ellátásokra is alkalmazandó.

(6) Ha a (4) és (5) bekezdésben említett kérelmet a rendelet hatálybalépésének napjától számított két éven belül nyújtják be, az e rendelet szerint szerzett jogosultságok ettől az időponttól hatályosak, és más tagállamok jogszabályainak e jogosultság elvesztésére vagy elévülésére vonatkozó rendelkezései az érintett személlyel szemben nem érvényesíthetők.

(7) Ha a (4) és (5) bekezdésben említett kérelmet a rendelet hatálybalépésének napjától számított két éven túl nyújtják be, a nem elveszett és nem elévült jogosultságok a kérelem benyújtásának napjától hatályosak, más tagállamok jogszabályainak kedvezőbb rendelkezéseire is figyelemmel.

(8) Portüdő-megbetegedés (pneumokoniózis) esetén az 57. cikk (3) bekezdése c) pontjának rendelkezései alkalmazandók a foglalkozási megbetegedés esetén járó pénzbeli ellátásokra, amelyek költségei az érintett intézmények között létrejött megállapodás hiányában nem oszthatók meg ezen intézmények között e rendelet hatálybalépését megelőzően.

(9) A 73. cikk (2) bekezdésének végrehajtása nem korlátozhatja e rendelet hatálybalépésének napján már meglévő jogosultságokat. E megállapodások alkalmazandók azokra, akik ebben az időpontban a Franciaországgal kötött kétoldalú megállapodás értelmében kedvezőbb ellátásban részesülnek mindaddig, amíg a francia jogszabályok hatálya alá tartoznak. Az egy hónapnál rövidebb időtartamú megszakításokat, valamint azokat az időszakokat, amelyek folyamán az érintett személy munkanélküli vagy betegségbiztosítási ellátásban részesült, nem kell figyelembe venni. E rendelkezések alkalmazásának szabályait a 97. cikkben említett végrehajtási rendelet állapítja meg.

95. cikk

E rendelet mellékletei

E rendelet mellékleteit egy vagy több érintett tagállam kérelmére, az igazgatási bizottság általi véleményezést követően, a Bizottság javaslatára a Tanács által elfogadott rendelet módosíthatja.

96. cikk

Egyes rendelkezésekkel kapcsolatos értesítések

(1) Az 1. cikk j) pontjában, az 5. cikkben és a 8. cikk (2) bekezdésében említett értesítéseket az Európai Közösségek Tanácsa elnökéhez kell címezni. Az értesítéseknek tartalmazniuk kell a kérdéses törvények és rendszerek hatálybalépésének napját, illetve az 1. cikk j) pontjának rendelkezéseiben említett értesítések esetében azt a napot, amelytől kezdődően a tagállamok nyilatkozataiban említett biztosítási rendszerekre e rendelet alkalmazandó.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően megküldött értesítéseket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kell közzétenni.

97. cikk

Végrehajtási rendelet

E rendelet alkalmazási szabályait egy további rendelet állapítja meg.

98. cikk

A családi ellátások fizetésével kapcsolatos probléma újbóli megvizsgálása

A Tanács 1973. január 1-je előtt a Bizottság javaslatára újra megvizsgálja a családi ellátások fizetésével kapcsolatos problémát azon családok esetében, amelyek nem az illetékes államban rendelkeznek lakóhellyel, annak érdekében, hogy minden tagállamban egységes megoldás alakuljon ki.

99. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet a 97. cikkben említett végrehajtási rendeletnek az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik hónap első napján lép hatályba.

Ez a két rendelet hatályon kívül helyezi a következő rendeleteket:

– a migráns munkavállalók szociális biztonságáról szóló 3. tanácsi rendelet,

– a 3. rendelet tekintetében alkalmazási szabályok és kiegészítő rendelkezések megállapításáról szóló 4. tanácsi rendelet [1],

– a határ menti ingázók szociális biztonságáról szóló, 1963. április 2-i 36/63/EGK tanácsi rendelet [2].

Ugyanakkor a 82. és 83. cikknek a tanácsadó bizottság létrehozásáról szóló rendelkezései a 97. cikkben említett végrehajtási rendelet kihirdetésének napján lépnek hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 1971. június 14-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. COINTAT

[1] HL 30., 1958.12.16., 597/58. o.

[2] HL 62., 1963.4.20., 1314/63. o.

I. MELLÉKLET

A rendelet 1. cikkének u) pontja

A rendelet 1. cikke u) pontjának értelmében a rendelet hatálya alól kivont különleges szülési juttatások

A. BELGIUM

Szülési juttatások

B. NÉMETORSZÁG

Nincs ilyen

C. FRANCIAORSZÁG

a) Terhességi-gyermekágyi támogatások

b) A szociális biztonsági törvény (Code de la sécurité sociale) szerinti anyasági támogatások.

D. OLASZORSZÁG

Nincs ilyen

E. LUXEMBURG

Szülési juttatások

F. HOLLANDIA

Nincs ilyen

II. MELLÉKLET

[A rendelet 7. cikke (2) bekezdésének c) pontja és 3. cikkének (3) bekezdése]

Szociális biztonsági egyezményeknek a rendelet 6. cikkétől függetlenül továbbra is alkalmazandó rendelkezései – Szociális biztonsági egyezmények azon rendelkezései, amelyek a rendelet hatálya alá tartozó személyek esetében nem alkalmazhatók

ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

1. Amennyiben e melléklet rendelkezései más egyezmények rendelkezéseire való hivatkozásokat tartalmaznak, e hivatkozásokat az e rendelet megfelelő rendelkezéseire való hivatkozások váltják fel, kivéve, ha a kérdéses egyezmény rendelkezéseit e melléklet tartalmazza.

2. Ha az a szociális biztonsági egyezmény, amelynek egyes rendelkezéseit e melléklet tartalmazza, felmondási záradékról rendelkezik, a felmondási záradék az említett rendelkezésekre továbbra is alkalmazandó.

A

Szociális biztonsági egyezményeknek a rendelet 6. cikkétől függetlenül továbbra is alkalmazandó rendelkezései

[A rendelet 7. cikke (2) bekezdésének c) pontja]

1. BELGIUM – NÉMETORSZÁG

   a) Az 1957. december 7-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt záró jegyzőkönyvének 3. és 4. cikke az 1960. november 10-i kiegészítő jegyzőkönyvben feltüntetett változatában.

   b) Az 1957. december 7-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt 3. kiegészítő megállapodása az 1960. november 10-i kiegészítő jegyzőkönyvben feltüntetett változatában (az általános egyezmény hatálybalépésének napját megelőző időszakok vonatkozásában fizetendő nyugdíjak folyósítása).

2. BELGIUM – FRANCIAORSZÁG

   a) Az 1948. január 17-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt kiegészítő megállapodásának 13., 16. és 23. cikke (bányákban és hasonló üzemekben alkalmazott munkavállalók).

   b) Az 1953. február 27-i levélváltás [az 1948. január 17-i általános egyezmény 4. cikke (2) bekezdésének alkalmazásáról].

   c) Az 1953. július 29-i levélváltás az időskorú munkavállalók számára nyújtott juttatásokról.

3. BELGIUM – OLASZORSZÁG

   Az 1948. április 30-i egyezmény 29. cikke.

4. BELGIUM – LUXEMBURG

   Az 1959. november 16-i általános egyezmény 3., 4., 5., 6. és 7. cikke, az 1964. február 12-i egyezményben feltüntetett változatában (határ menti ingázók).

5. BELGIUM – HOLLANDIA

   Nincs ilyen

6. NÉMETORSZÁG – FRANCIAORSZÁG

   a) Az 1950. július 10-i általános egyezmény 11. cikkének (1) bekezdése, 16. cikkének (2) bekezdése és 19. cikke.

   b) Az 1950. július 10-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt 1. kiegészítő megállapodásának 9. cikke (bányákban és hasonló üzemekben alkalmazott munkavállalók).

   c) Az 1950. július 10-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt 4. kiegészítő megállapodása az 1955. június 18-i 2. kiegészítő szakaszban feltüntetett változatában.

   d) Az 1955. június 18-i 2. kiegészítő szakasz I. és III. címe.

   e) Az 1950. július 10-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt általános jegyzőkönyvének 6., 7. és 8. pontja.

   f) Az 1963. december 20-i megállapodás II., III. és IV. címe (szociális biztonság a Saar-vidéken).

7. NÉMETORSZÁG – OLASZORSZÁG

   a) Az 1953. május 5-i egyezmény 3. cikkének (2) bekezdése, 23. cikkének (2) bekezdése, 26. cikke és 36. cikkének (3) bekezdése (társadalombiztosítás).

   b) Az 1953. május 5-i egyezmény 1953. május 12-i kiegészítő megállapodása (az egyezmény hatálybalépését megelőző időszakok vonatkozásában fizetendő nyugdíjak folyósítása).

8. NÉMETORSZÁG – LUXEMBURG

   Az 1959. július 11-i szerződés 4., 5., 6. és 7. cikke (a Németország és Luxemburg közötti vita rendezése), valamint az 1960. július 14-i egyezmény 11. cikke (2) bekezdésének b) pontja (betegségbiztosítási és anyasági ellátások nyújtása azok számára, akik azon ország jogszabályait választották alkalmazandónak, ahonnan érkeztek).

9. NÉMETORSZÁG – HOLLANDIA

a) Az 1951. március 29-i egyezmény 3. cikkének (2) bekezdése.

b) Az 1951. március 29-i egyezmény 1956. december 21-i 4. kiegészítő megállapodásának 2. és 3. cikke (a holland munkavállalók 1940. május 13-a és 1945. szeptember 1-je között a németországi társadalombiztosítási rendszerben szerzett jogosultságainak rendezése).

10. FRANCIAORSZÁG – OLASZORSZÁG

a) az 1948. március 31-i általános egyezmény 20. és 24. cikke.

b) Az 1956. március 3-i levélváltás (betegségbiztosítási ellátások a mezőgazdaságban alkalmazott idénymunkások számára).

11. FRANCIAORSZÁG – LUXEMBURG

Az 1949. november 12-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt kiegészítő megállapodásának 11. és 14. cikke (bányákban és hasonló üzemekben alkalmazott munkavállalók).

12. FRANCIAORSZÁG – HOLLANDIA

Az 1950. január 7-i általános egyezmény 1954. június 1-jén kelt kiegészítő megállapodásának 11. cikke (bányákban és hasonló üzemekben alkalmazott munkavállalók).

13. OLASZORSZÁG – LUXEMBURG

Az 1951. május 29-i általános egyezmény 18. cikkének (2) bekezdése és 24. cikke.

14. OLASZORSZÁG – HOLLANDIA

Az 1952. október 28-i általános egyezmény 21. cikkének (2) bekezdése.

15. LUXEMBURG – HOLLANDIA

Nincs ilyen.

B

Szociális biztonsági egyezmények azon rendelkezései, amelyek a rendelet hatálya alá tartozó személyekre nem alkalmazhatók

[A rendelet 3. cikkének (3) bekezdése]

1. BELGIUM – NÉMETORSZÁG

a) Az 1957. december 7-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt záró jegyzőkönyvének 3. és 4. cikke az 1960. november 10-i kiegészítő jegyzőkönyvben feltüntetett változatában.

b) Az 1957. december 7-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt 3. kiegészítő megállapodása az 1960. november 10-i kiegészítő jegyzőkönyvben feltüntetett változatában (az általános egyezmény hatálybalépésének napját megelőző időszakok vonatkozásában fizetendő nyugdíjak folyósítása).

2. BELGIUM – FRANCIAORSZÁG

a) Az 1953. július 29-i levélváltás az időskorú munkavállalók számára nyújtott juttatásokról.

b) Az 1948. január 17-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt kiegészítő megállapodásának 23. cikke (bányákban és hasonló üzemekben alkalmazott munkavállalók).

c) Az 1953. február 27-i levélváltás [az 1948. január 17-i általános egyezmény 4. cikke (2) bekezdésének alkalmazása].

3. BELGIUM – OLASZORSZÁG

Nincs ilyen.

4. BELGIUM – LUXEMBURG

Nincs ilyen.

5. BELGIUM – HOLLANDIA

Nincs ilyen.

6. NÉMETORSZÁG – FRANCIAORSZÁG

a) Az 1950. július 10-i általános egyezmény 16. cikkének (2) bekezdése és 19. cikke.

b) Az 1950. július 10-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt 4. kiegészítő megállapodása az 1955. június 18-i 2. kiegészítő szakaszban feltüntetett változatában.

c) Az 1955. június 18-i 2. kiegészítő szakasz I. és III. címe.

d) Az 1950. július 10-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt általános jegyzőkönyvének 6., 7. és 8. pontja.

e) Az 1963. december 20-i megállapodás II., III. és IV. címe (szociális biztonság a Saar-vidéken).

7. NÉMETORSZÁG – OLASZORSZÁG

a) Az 1953. május 5-i egyezmény 3. cikkének (2) bekezdése és 26. cikke (társadalombiztosítás).

b) Az 1953. május 5-i egyezmény 1953. május 12-i kiegészítő megállapodása (az egyezmény hatálybalépését megelőző időszakok vonatkozásában fizetendő nyugdíjak folyósítása).

8. NÉMETORSZÁG – LUXEMBURG

Az 1959. július 11-i szerződés 4., 5., 6. és 7. cikke (a Németország és Luxemburg közötti vita rendezése).

9. NÉMETORSZÁG – HOLLANDIA

a) Az 1951. március 29-i egyezmény 3. cikkének (2) bekezdése.

b) Az 1951. március 29-i egyezmény 1956. december 21-i 4. kiegészítő megállapodásának 2. és 3. cikke (a holland munkavállalók 1940. május 13-a és 1945. szeptember 1-je között a németországi társadalombiztosítási rendszerben szerzett jogosultságainak rendezése).

10. FRANCIAORSZÁG – OLASZORSZÁG

a) az 1948. március 31-i általános egyezmény 20. és 24. cikke.

b) Az 1956. március 3-i levélváltás (betegségbiztosítási ellátások a mezőgazdaságban alkalmazott idénymunkások számára).

11. FRANCIAORSZÁG – LUXEMBURG

Nincs ilyen.

12. FRANCIAORSZÁG – HOLLANDIA

Nincs ilyen.

13. OLASZORSZÁG – LUXEMBURG

Nincs ilyen.

14. OLASZORSZÁG – HOLLANDIA

Nincs ilyen.

15. LUXEMBURG – HOLLANDIA

Nincs ilyen.

III. MELLÉKLET

(A rendelet 37. cikkének (2) bekezdése)

A rendelet 37. cikke (1) bekezdésében említett jogszabályok, amelyek szerint a rokkantsági ellátások összege független a biztosítási idő tartamától

A. BELGIUM

A rokkantságra vonatkozó általános biztosítási rendszerrel, a bányászok rokkantságára vonatkozó különleges biztosítási rendszerrel és a kereskedelmi tengerészet tengerészeire vonatkozó különleges biztosítási rendszerrel kapcsolatos jogszabályok.

B. NÉMETORSZÁG

Nincs ilyen.

C. FRANCIAORSZÁG

A rokkantságra vonatkozó biztosítási rendszerrel kapcsolatos valamennyi jogszabály, kivéve a bányászokra vonatkozó szociális biztonsági rendszerben a rokkantság biztosítását érintő jogszabályok.

D. OLASZORSZÁG

Nincs ilyen.

E. LUXEMBURG

Nincs ilyen.

F. HOLLANDIA

A keresőképtelenségre vonatkozó biztosításról szóló 1966. február 18-i törvény.

IV. MELLÉKLET

[A rendelet 40. cikkének (3) bekezdése]

A rokkantság fokával kapcsolatos feltételek egyezése a tagállamok jogszabályai között

BELGIUM

Tagállamok	Tagállamok olyan intézményei által alkalmazott biztosítási rendszerek, amelyek a rokkantság fokának megállapításával kapcsolatban határozatot hoztak	Azon belga intézmények által alkalmazott biztosítási rendszerek, amely intézményekre egyezés esetén a határozat kötelező			
		Általános biztosítási rendszer	Bányászokra vonatkozó biztosítási rendszerek		Foglalkozási rokkantság
			Tengerészekre vonatkozó biztosítási rendszer	Általános rokkantság	
FRANCIAORSZÁG	1. Általános rendszer				
	– III. csoport (állandó gondozás)	Egyezés	Egyezés	Egyezés	Egyezés
	– II. csoport				
	– I. csoport				
	2. Mezőgazdasági rendszer				
	– teljes, általános rokkantság	Egyezés	Egyezés	Egyezés	Egyezés
	– kétharmados általános rokkantság				
	– állandó gondozás				
	3. Bányászokra vonatkozó rendszer				
	– részleges, általános rokkantság	Egyezés	Egyezés	Egyezés	Egyezés
	– állandó gondozás				
	– foglalkozási rokkantság	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
	4. Tengerészekre vonatkozó rendszer				
	– általános rokkantság	Egyezés	Egyezés	Egyezés	Egyezés
	– állandó gondozás				
	– foglalkozási rokkantság	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
OLASZORSZÁG	1. Általános rendszer				
	– rokkantság – fizikai dolgozók	Egyezés	Egyezés	Egyezés	Egyezés
	– rokkantság – szellemi munkavállalók				
	2. Tengerészekre vonatkozó rendszer				
	Alkalmatlanság tengeri szolgálatra	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
LUXEMBURG	Munkavállalók				
	– rokkantság – fizikai dolgozók	Egyezés	Egyezés	Egyezés	Egyezés
	– rokkantság – szellemi munkavállalók				

FRANCIAORSZÁG

Tagállamok	Tagállamok olyan intézményei által alkalmazott biztosítási rendszerek, amelyek a rokkantság fokának megállapításával kapcsolatban határozatot hoztak	Azon francia intézmények által alkalmazott rendszerek, amely intézményekre egyezés esetén a határozat kötelező											
		Általános rendszer			Mezőgazdasági rendszer			Bányászokra vonatkozó rendszer			Tengerészekre vonatkozó rendszer		
		I. csoport	II. csoport	III. csoport állandó gondozás	Kétharmados rokkantság	Teljes rokkantság	Állandó gondozás	Kétharmados, általános rokkantság	Állandó gondozás	Foglalkozási rokkantság	Kétharmados, általános rokkantság	Foglalkozási teljes rokkantság	Állandó gondozás
BELGIUM	1. Általános rendszer	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
	2. Bányászokra vonatkozó rendszer												
	– részleges általános rokkantság	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
	– foglalkozási rokkantság	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés (2)			
	3. Tengerészekre vonatkozó rendszer	Egyezés (1)	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Egyezés (1)	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Egyezés (1)	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
OLASZORSZÁG	1. Általános rendszer												
	– rokkantság – fizikai dolgozók	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
	– rokkantság – szellemi munkavállalók	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
	2. Tengerészekre vonatkozó rendszer	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
LUXEMBURG	Rokkantság – fizikai dolgozók	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
	Rokkantság – szellemi munkavállalók	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés

(1) Amennyiben a belga intézmény által elismert rokkantság általános rokkantság.

(2) Csak ha a belga intézmény elismeri, hogy a munkavállaló alkalmatlan felszín alatti vagy felszíni munkára

OLASZORSZÁG

Tagállamok	Tagállamok olyan intézményei által alkalmazott biztosítási rendszerek, amelyek a rokkantság fokának megállapításával kapcsolatban határozatot hoztak	Azon olasz intézmények által alkalmazott biztosítási rendszerek, amely intézményekre egyezés esetén a határozat kötelező		
		Általános rendszer		Fizikai dolgozók Szellemi munkavállalók
		Tengerészek	Alkalmatlanság hajózásra	
BELGIUM	1. Általános rendszer	Egyezés	Egyezés	Nincs egyezés
	2. Bányászokra vonatkozó rendszer			
	– részleges általános rokkantság	Egyezés	Egyezés	Nincs egyezés
	– foglalkozási rokkantság	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
	3. Tengerészekre vonatkozó rendszer			
	Tengeri útra alkalmatlan	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
FRANCIAORSZÁG	1. Általános rendszer			
	– III. csoport (állandó gondozás)	Egyezés	Egyezés	Egyezés
	– II. csoport			
	– I. csoport			
	2. Mezőgazdasági rendszer			
	– teljes általános rokkantság	Egyezés	Egyezés	Egyezés
	– részleges általános rokkantság			
	– állandó gondozás			
	3. Bányászokra vonatkozó rendszer			
	– részleges általános rokkantság	Egyezés	Egyezés	Egyezés
	– állandó gondozás			
	– foglalkozási rokkantság	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
	4. Tengerészekre vonatkozó rendszer			
	– részleges általános rokkantság	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés
	– állandó gondozás			
	– foglalkozási rokkantság			
LUXEMBURG	Rokkantság – fizikai dolgozók	Egyezés	Egyezés	Nincs egyezés
	Rokkantság – szellemi munkavállalók	Nincs egyezés	Nincs egyezés	Nincs egyezés

LUXEMBURG

Tagállamok	Tagállamok olyan intézményei által alkalmazott biztosítási rendszerek, amelyek a rokkantság fokának megállapításával kapcsolatban határozatot hoztak	Azon luxemburgi intézmények által alkalmazott biztosítási rendszerek, amely intézményekre egyezés esetén a határozat kötelező	
		Rokkantság – Fizikai dolgozók	Rokkantság – Szellemi munkavállalók
BELGIUM	1. Általános rendszer	Egyezés	Egyezés
	2. Bányászokra vonatkozó rendszer		
	– részleges általános rokkantság	Egyezés	Egyezés
	– foglalkozási rokkantság	Nincs egyezés	Nincs egyezés
	3. Tengerészekre vonatkozó rendszer	Egyezés (1)	Egyezés (1)
FRANCIAORSZÁG	1. Általános rendszer		
	– III. csoport (állandó gondozás)	Egyezés	Egyezés
	– II. csoport		
	– I. csoport		
	2. Mezőgazdasági rendszer		
	– teljes általános rokkantság	Egyezés	Egyezés
	– kétharmados általános rokkantság		
	– állandó gondozás		
	3. Bányászokra vonatkozó rendszer		
	– kétharmados általános rokkantság	Egyezés	Egyezés
	– állandó gondozás		
	– foglalkozási rokkantság	Nincs egyezés	Nincs egyezés
	4. Tengerészekre vonatkozó rendszer		
	– részleges általános rokkantság	Egyezés	Egyezés
	– állandó gondozás		
	– foglalkozási rokkantság	Nincs egyezés	Nincs egyezés
OLASZORSZÁG	1. Általános rendszer		
	Rokkantság – fizikai dolgozók	Egyezés	Egyezés
	Rokkantság – szellemi munkavállalók	Nincs egyezés	Egyezés
	2. Tengerészekre vonatkozó rendszer		
	Tengeri útra alkalmatlan		

(1) Amennyiben a belga intézmény által elismert rokkantság általános rokkantság.

MELLÉKLET

(A rendelet 89. cikke)

Egyes tagállamok jogszabályainak alkalmazására vonatkozó különös szabályok

A. BELGIUM

1. A rendelet 1. cikke a) pontjának i. alpontja nem alkalmazható egyéni vállalkozókra vagy azokra, akik a betegségre és rokkantságra vonatkozó kötelező biztosítási rendszerek létrehozásáról és szervezetéről szóló, 1963. augusztus 9-i törvény szerint egészségügyi ellátást kapnak, kivéve ha ezen ellátás vonatkozásában e személyek a munkavállalókat megillető védelemben részesülnek.

2. A rendelet III. címe 7. és 8. fejezetei rendelkezéseinek az illetékes belga intézmény általi alkalmazásában a gyermekekkel kapcsolatban úgy kell eljárni, mintha őket a lakóhelyük szerinti tagállamban nevelték volna fel.

3. A rendelet 46. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában az 1945. január 1-je előtt a belga jogszabályok szerint szerzett öregségi biztosítási időt a belga, rokkantságra vonatkozó, általános biztosítási rendszerrel és a tengerészekre vonatkozó rendszerrel kapcsolatos jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek kell tekinteni.

B. NÉMETORSZÁG

1. a) Ha a német jogszabályok nem rendelkeznek balesetbiztosításról, a német intézmények e jogszabályok szerint kifizetik azt az 1919. január 1-je előtt Elzász-Lotaringiában bekövetkezett munkahelyi balesetekért (és foglalkozási megbetegedésekért) járó kártérítést, amely költségeinek viselését a francia intézmények a Népszövetség Tanácsának 1921. június 21-i határozata értelmében nem vállalták (*Reichsgesetzblatt, p. 1289*), ha az érintett személy vagy annak túlélő hozzátartozója valamely tagállamban lakóhellyel rendelkezik;

b) A rendelet 10. cikkének rendelkezései nem érintik azokat a rendelkezéseket, amelyek szerint a Németországi Szövetségi Köztársaság területén kívül bekövetkezett munkahelyi balesetek (és foglakozási megbetegedések), valamint az e területen kívül szerzett biztosítási idő nem vagy csak meghatározott feltételekkel ad alapot ellátások fizetésére, ha az ellátásra jogosultak a Németországi Szövetségi Köztársaság területén kívül rendelkeznek lakóhellyel.

2. a) Annak meghatározásához, hogy a német jogszabályok által megszakítási időnek (*Ausfallzeiten*) vagy kiegészítő időnek (*Zurechnungszeiten*) tekintett időt ilyen időként figyelembe kell-e venni, más tagállam jogszabályai szerint fizetett kötelező járulékokat és a más tagállam biztosítási rendszere szerinti biztosítást a német jogszabályok szerint fizetett járuléknak és a német nyugdíjbiztosítási rendszer szerinti biztosításnak kell tekinteni.

A biztosítási rendszer hatálybalépésének napja és a biztosítási esemény bekövetkezése között eltelt naptári hónapok számának meghatározásánál nem veszik figyelembe sem azokat az időszakokat, amelyeket a két időpont közötti időszakban más tagállam jogszabályai szerint figyelembe vettek, sem pedig azokat az időszakokat, amelyek folyamán az érintett személy nyugdíjban részesült.

b) Az a) pont rendelkezései nem alkalmazhatók az átlagos megszakítási időre (*pauschale Ausfallzeit*). Ezt kizárólag a Németországban szerzett biztosítási idő alapján határozzák meg.

c) A bányászok nyugdíjbiztosításáról szóló német jogszabályok értelmében a kiegészítő idő (*Zurechnungszeit*) figyelembevétele ezen kívül attól a feltételtől függ, hogy a német jogszabályok szerint utoljára fizetett járulékot a bányászok nyugdíjbiztosításába fizették-e.

d) A német beszámítható idő (*Ersatzzeiten*) figyelembevételének alkalmazásában csak a német nemzeti jogszabályok alkalmazandók.

e) A d) pontban megállapított rendelkezéstől eltérve a következő rendelkezés alkalmazandó azokra a német nyugdíjbiztosítási rendszer szerint biztosítottakra, akik 1948. január 1-je és 1963. július 31. között holland közigazgatás alatt álló német területeken rendelkeztek lakóhellyel: a német társadalombiztosításról szóló törvény (RVO) 1251. cikkének (2) bekezdése vagy annak megfelelő más rendelkezések szerinti német beszámítható idő (*Ersatzzeiten*) figyelembevétele vonatkozásában a holland biztosítási rendszerben a fenti időszakban teljesített járulékfizetés egyenértékűnek tekintendő azzal, mintha az érintett személyek a német jogszabályok szerinti kötelező biztosítási rendszer hatálya alatt álltak volna munkaviszonyban vagy végeztek volna tevékenységet.

3. A német betegbiztosító pénztárakba történő befizetések vonatkozásában a rendelet 26. cikke (2) bekezdésében említett járulékok fizetésének kötelezettségét fel kell függeszteni a nyugdíjigényre vonatkozó határozat meghozataláig.

4. Annak meghatározásához, hogy egy gyermek részesülhet-e árvasági nyugdíjban, a 78. cikkben említett ellátások valamelyikében, vagy a francia jogszabályok szerint a Franciaországban lakóhellyel rendelkező kiskorúak számára nyújtott egyéb családi ellátásokban való részesülést a német jogszabályok szerinti árvasági nyugdíjban való részesülésnek kell tekinteni.

5. Ha e rendelet vagy későbbi szociális biztonsági rendeletek alkalmazása egyes betegségbiztosítási intézmények számára rendkívüli költségeket jelentene, e költségek részben vagy egészben megtéríthetőek. E megtérítésekről (a betegségbiztosításban) az összekötői feladatokat ellátó Helyi Betegbiztosító Pénztárak Országos Szövetsége határoz egyéb betegbiztosítók központi szövetségeivel közösen. E megtérítések teljesítéséhez szükséges forrásokat a betegbiztosító pénztárakra az előző évi, a nyugdíjasokat is tartalmazó taglétszám arányában kivetett adókból fedezik.

6. Ha a rendelet III. címe 7. fejezetének megfelelően a családi ellátás biztosításában illetékes intézmény német intézmény, a munkanélküliség kockázata ellen kötelezően biztosítottak, vagy azok, akik e biztosításból eredően a betegségbiztosítás szerint pénzbeli ellátást, vagy ahhoz hasonló ellátást kapnak, munkavállalónak tekintendők (a rendelet 1. cikkének a) pontja).

C. FRANCIAORSZÁG

1. a) Az idős korú munkavállalók juttatását a francia jogszabályok által a francia munkavállalók vonatkozásában megállapított feltételek szerint kell nyújtani azoknak a munkavállalóknak, akik más tagállam állampolgárai és akik igényének bejelentésekor francia területen rendelkeznek lakóhellyel.

b) E rendelkezések alkalmazandók menekültekre és hontalanokra is.

c) A rendelet rendelkezései nem érintik a francia jogszabályok azon rendelkezéseit, amelyek szerint az időskorú munkavállalók juttatáshoz való jogosultsága megszerzésénél csak a Francia Köztársaság európai

megyéinek területén és tengeren túli megyéiben (Guadeloupe, Guyana, Martinique és Réunion) szerzett munkaviszonyban eltöltött időt vagy ehhez hasonló időt kell figyelembe venni.

2. A bányászokra vonatkozó különleges szociális biztonsági jogszabályokban előírt különleges juttatások és kumulált kártalanítás csak francia bányákban alkalmazott munkavállalóknak nyújthatók.

3. Az 1965. július 10-i 65-655. törvény, amely jogosultságot biztosít az önkéntes nyugdíjbiztosítási rendszerhez való csatlakozásra azon francia állampolgárok számára, akik külföldön folytatnak vagy folytattak kereső tevékenységet, más tagállamok állampolgáraira a következő feltételekkel alkalmazandók:

– a francia rendszer szerinti önkéntes biztosítás alapjául szolgáló kereső tevékenységet nem lehet francia területen, sem pedig abban a tagállamban folytatni, amelynek az érintett munkavállaló állampolgára,

– az érintett munkavállaló igényének előterjesztésekor köteles bizonyítani, hogy akár legalább 10 egymást követő, akár egymást nem követő éven keresztül Franciaországban rendelkezett lakóhellyel, vagy ugyanilyen időtartamon keresztül kötelező vagy szabadon választható folytatólagos jelleggel a francia jogszabályok hatálya alá tartozott.

4. A rendelet 73. cikke (3) bekezdésének értelmében „családi ellátások”:

a) a szociális biztonsági törvény L 516. cikkében előírt terhességi-gyermekágyi támogatások;

b) a szociális biztonsági törvény L 524. és L 531. cikkében előírt családi támogatások;

c) a jövedelemadónak (*impôt cédulaire*) a szociális biztonsági törvény L 532. cikkében előírt kompenzációs támogatása.

Ez az ellátás ugyanakkor csak abban az esetben nyújtható, ha a kiküldetés alatti bér vagy jövedelem a francia jövedelemadóztatás alá tartozott;

d) a szociális biztonsági törvény L 533. cikkében előírt egykeresős támogatás.

D. OLASZORSZÁG

Nincs ilyen.

E. LUXEMBURG

A rendelet 94. cikke (2) bekezdésétől eltérve a luxemburgi rokkantsági, öregségi vagy haláleseti nyugdíjbiztosítási jogszabályok szerint 1946. január 1-je előtt szerzett biztosítási időt vagy annak minősülő egyéb időszakot e jogszabályok alkalmazásában csak annyiban kell figyelembe venni, amennyiben a városmány 1959. január 1-jéig fennmaradt, vagy azt később megújították, kizárólag e jogszabályoknak vagy a hatályos vagy megkötendő kétoldalú egyezményeknek megfelelően. Ha több kétoldalú megállapodás alkalmazandó, a biztosítási időt vagy az annak tekintendő egyéb időszakot a legkorábbi időponttól kell figyelembe venni.

F. HOLLANDIA

1. *Öregségi nyugdíjban részesülők betegségbiztosítása*

a) A holland jogszabályok szerint öregségi nyugdíjban, valamint más tagállam jogszabályai szerint nyugdíjban részesülő a 27., illetve a 28. cikk alkalmazásában természetbeni ellátásra jogosultnak tekintendő, ha kielégíti az időskorúak önkéntes betegségbiztosítására való jogosultság feltételeit, szükség esetén a 9. cikk figyelembevételével.

b) Más tagállamban lakóhellyel rendelkezők esetében az időskorúak önkéntes betegségbiztosítási járulékának összege az időskorúak és családtagjaik egészségügyi ellátásával kapcsolatban Hollandiában felmerült átlagos költségek fele.

2. *Az általános öregségi biztosításról szóló holland jogszabályok alkalmazása*

a) Az általános öregségi biztosítási rendszerre vonatkozó holland jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek tekintendő az az 1957. január 1-je előtti biztosítási idő, amelynek folyamán a kedvezményezett, aki nem elégítette ki azokat a követelményeket, amelyek lehetővé teszik számára, hogy ezt az időszakot biztosítási időként ismertesse el, 15. életévének betöltését követően Hollandia területén rendelkezett lakóhellyel, valamint az az idő, amelynek folyamán a más tagállam területén lakóhellyel rendelkező munkavállalóként Hollandiában végzett munkát egy ott letelepedett munkáltatónál.

b) Az a) pont értelmében figyelembe veendő biztosítási idő nem vehető figyelembe, ha egybeesik azzal a biztosítási idővel, amelyet más tagállam öregségi biztosításra vonatkozó jogszabályai szerint fizetendő nyugdíj kiszámításánál figyelembe vettek.

c) A házasságban élő asszony tekintetében, akinek férje Hollandia általános öregségi biztosítási jogszabályai szerint nyugdíjra jogosult, a hatvanötödik életéve elérését megelőzően házasságban töltött időt, amelynek folyamán egy vagy több tagállam területén rendelkezett lakóhellyel, biztosítási időnek kell tekinteni, amennyiben ezek az időszakok egybeesnek a férje által e jogszabályok szerint szerzett, és az a) pont szerint figyelembe veendő biztosítási idővel.

d) A c) pont értelmében figyelembe veendő időt nem kell figyelembe venni, ha egybeesik azzal az idővel, amit más tagállam öregségi biztosítási jogszabályai szerint a kérdéses nőnek fizetendő nyugdíj kiszámításánál figyelembe vesznek, vagy amely során e jogszabályok értelmében a nő öregségi nyugdíjban részesült.

e) Azokra a nőkre, akik házasságban élnek, és akiknek a férje a holland öregségi biztosítási jogszabályok hatálya alá tartozott, vagy az a) pont szerint szerzett biztosítási időt, a két előző pont rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók.

f) Az a) és c) pontban említett időt az öregségi nyugdíj kiszámításánál csak akkor kell figyelembe venni, ha az ötvenkilencedik életévét betöltött érintett személy hat évet meghaladó időtartamon keresztül egy vagy több tagállam területén rendelkezett lakóhellyel, és ameddig e tagállamok egyikében lakóhellyel rendelkezik.

3. *Az özvegyekre és árvákra vonatkozó általános biztosításról szóló holland jogszabályok alkalmazása*

a) A rendelet 46. cikke (2) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazásában az özvegyekre és árvákra vonatkozó általános biztosítással kapcsolatos holland jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek tekintendő az 1959. október 1-je előtti idő, amelynek folyamán a munkavállaló 15. életévének betöltését követően Hollandia területén rendelkezett lakóhellyel, valamint az az idő, amelynek folyamán a más tagállam területén lakóhellyel rendelkező munkavállalóként Hollandiában végzett munkát egy ott letelepedett munkáltatónál.

b) Az a) pont rendelkezései szerint figyelembe vett biztosítási idő nem vehető figyelembe, ha egybeesik más állam túlélő hozzátartozók nyugdíjára vonatkozó jogszabályai szerint szerzett biztosítási idővel.

4. *A keresőképtelenség elleni biztosításról szóló holland jogszabályok alkalmazása*

a) A rendelet 46. cikke (2) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazásában a keresőképtelenség elleni biztosításra vonatkozó holland jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek tekintendő a holland jogszabályok szerint 1967. július 1-je előtt szerzett munkaviszonyban töltött idő, vagy ahhoz hasonló idő.

b) Az a) pont rendelkezései szerint figyelembe veendő időt a rendelet 37. cikke (1) bekezdésében említett típusú jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek kell tekinteni.